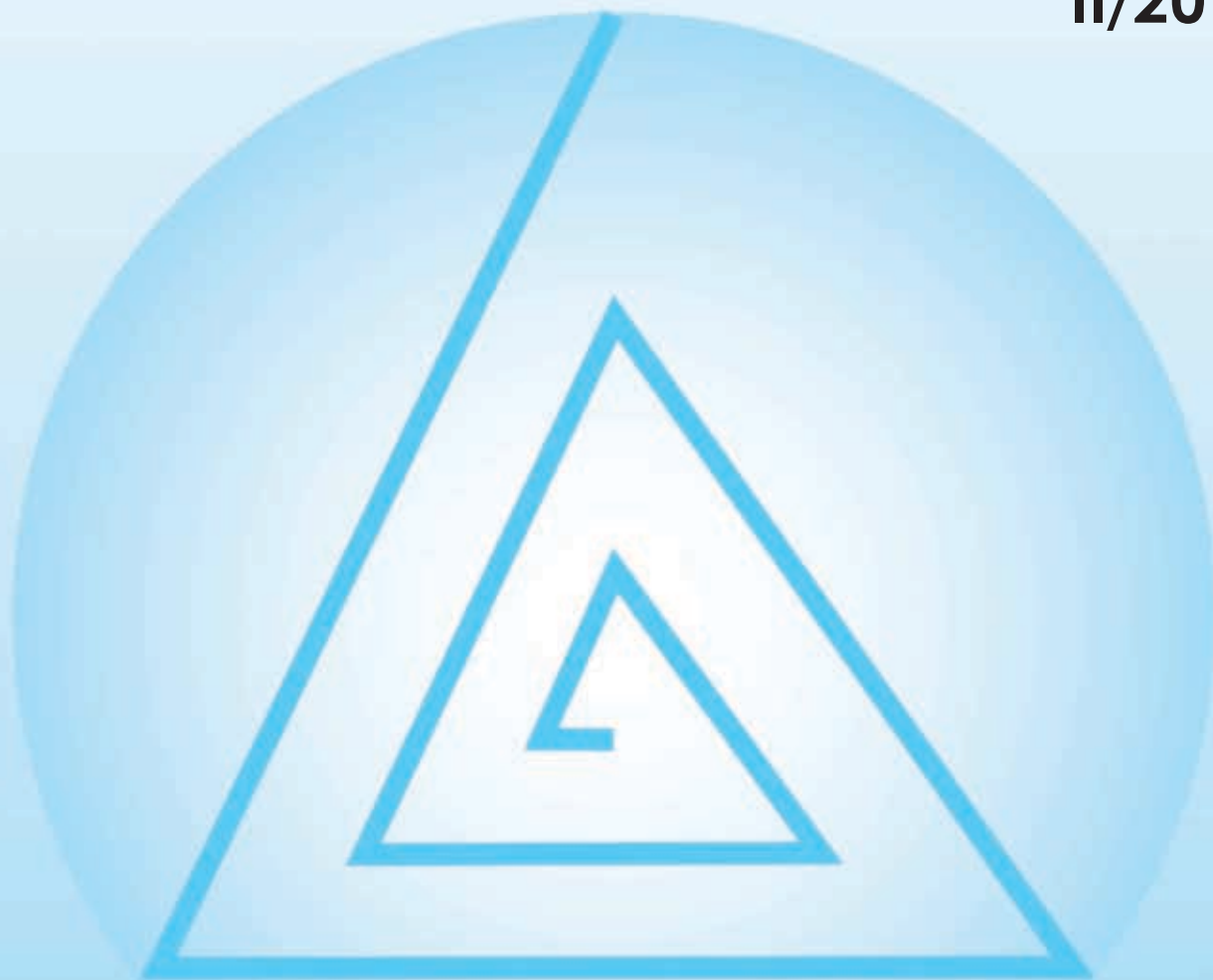

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

II/2015

Valná hromada ČEPES 2016

Milion za doktory a léčitele

Metodika harmonizování přikládáním rukou

Sedm hermetických zákonů

Skandály indického guru

Nemusíme být nemocní – MUDr. Klímová

Teleportace a psychokineze

Jak jsem se stal včelařem

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah - Abstracts of the articles

ZE ŽIVOTA ČEPES – NEWS FROM ČEPES

Pozvánka na valnou hromadu ČEPES 19. 3. 2016 – vedení ČEPES

1

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Skandál indického guru Svámí Mahéšvaránanda

2

Za doktory a léčitelé jsem utratil milion

4

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Nemusíme být nemocní, je do nás masírován strach – MUDr. J. Klímová

5

Mentální příčiny nemoci

7

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Metodika profesní kvalifikace „Harmonizování energetického systému přikládáním rukou“ – Ing. V. Bažant

15

Informace praktikujícím senzibilům - psychoenergetikům – Ing. V. Bažant

17

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné? Z televizních pořadů sešit 2 - Ing. Jaromír Kapinus

18

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ – MISCELLANEUS

Kybalion – sedm hermetických zákonů - vedení ČEPES

25

Jak jsem se stal včelařem a chtěl bych znát více a TITERAPII – Dan Stauch

26

Vážení přátelé,

vedení ČEPES svolává valnou hromadu společnosti na sobotu 19. 3. 2016. Valná hromada proběhne v budově ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1, v době od 9.00 do 15.00 hod.

Program:

9.00 – 10.00

Registrace.

10.00 – 10.30

Organizační záležitosti (případný odklad začátku valné hromady).

10.30 – 13.30

Volba předsedy valné hromady.

Volba návrhové komise.

Přednesení zpráv o činnosti a hospodaření za rok 2015.

Návrhy činnosti a rozpočtu na rok 2016.

Návrh na doplnění vedení ČEPES.

Diskuse.

Doplňující volba, schválení usnesení.

14.00 – 15.00

Seznámení s metodikou profesní kvalifikace „Harmonizování energetického systému člověka příkládáním rukou“.

Pokud někdo z účastníků bude chtít vystoupit se závažnými zprávami či sděleními, vedení mu doporučuje, aby svoji žádost k doplnění programu valné hromady projednal v rámci její přípravy, případně se zapojil na tvorbě návrhu činnosti ČEPES na rok 2016.

Upozorňujeme na možnost zakoupení ozdravných vápencových deček RNDr. Ing. Evžena Andrese, že si je

může objednat (velikost) u výrobce, který je zájemcům předá na valné hromadě. Spojení: mob. 603 887 070, e-mail: evzen.andres@seznam.cz.

Vedení ČEPES upozorňuje na skutečnost, že valná hromada je určena pouze pro členy a zvané hosty. Uvítáme rozumné náměty každého přítomného, upozorňujeme na skutečnost, že hlasovací právo budou mít na valné hromadě pouze členové, kteří mají zaplacené příspěvky za rok 2015!

Účastníky valné hromady z řad členů ČEPES žádáme zdvořile o zaplacení členského příspěvku během ranního zasedání. Žádáme ty, kteří se valné hromady hodlají zúčastnit, aby svoji účast potvrdili v době od 1. 3. do 15. 3. 2016 e-mailem, telefonicky, faxem nebo písemně z důvodu zabezpečení občerstvení.

V průběhu valné hromady bude možno zakoupit publikace vydávané ČEPES a teleestetické pomůcky.

UPOZORNĚNÍ

Členy, kteří se nebudou moci zúčastnit valné hromady, žádáme o splnění základní členské povinnosti, kterou je zaplacení ročního příspěvku (500,- nebo 350,- Kč) složenkou nebo převodem na účet: 0047133011/0100, VS 21603, KS 308.

Uvědomte si, že členské příspěvky patří mezi základní finanční položky, které zabezpečují existenci společnosti.

Těšíme se na setkání a věříme, že bude čas i na přátelské popovídání.

za vedení ing. Vlastimil Bažant

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

Redakce Psychoenergetiky po seznámení s článkem v časopise Respekt speciál ze dne 30. 9. 2015 se rozhodla zásadní myšlenky zveřejnit i v našem zpravodaji, protože selhání mistrů z východu může hrozit i některým senzibilům.

Skandál indického guru oživuje otázku, zda věřit mistrům z Východu

Svědectví o sexuálních eskapádách osvíceného guru, žijícího oficiálně v celibátu, od jara roku 2011 přibývá a skandál nabírá obrátky. V Rakousku, kde mezinárodní společenství Jóga v denním životě sídlí (pobočky má ve třiceti zemích), se jim zabývá vládní Úřad pro sekty, v zemích bývalé Jugoslávie svého duchovního vůdce opustila řada místních lídrů, v Austrálii se organizace prakticky rozpadá. V Česku, které s několika tisíci členy patří k hlavním základnám, je ale zatím ticho.

Případ má přitom obecnější rovinu. V době, kdy jsou na Západě i u nás stále populárnější exotické duchovní směry, slouží jako skvělé vodítko, jak se v nepřehledném terénu postmoderní spirituality orientovat a namísto osobního rozvoje se nedočkat traumatických zážitků.

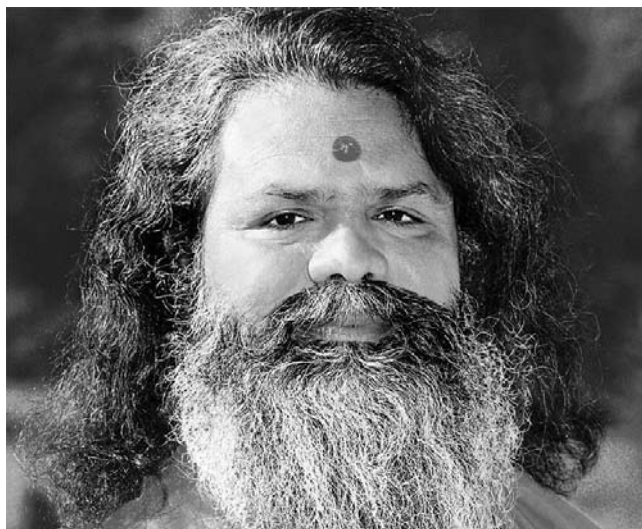
Skandál je o to překvapivější, že Jóga v denním životě má mezi ostatními asijskými duchovními směry v českém prostředí snad nejdelsí tradici a byla považována za velmi důvěryhodnou. Pořádá jógové lekce pro studenty Karlovy univerzity, nad jejími akcemi přebíral záštitu ministr zahraničí. Zakladatel hnutí svámi Mahéšvaránanda rád řečnil na mírových setkáních OSN. „Pro mě zůstává asi nejsmutnějším poznáním to, jak snadno se dá zneužít důvěra a nasazení lidí, kteří mají dobré úmysly a chtějí na sobě pracovat,“ říká E. V., která až letos našla sílu ze společenství vystoupit.

Opilí a osvícení

Představa osvíceného mistra žehnajícího žákům působí v nábožensky chladném Česku předem trochu podezřele, úspěch, který východní guru mají od šedesátých let na Západě, je ale vcelku logický a přirozený. Západní křesťanství od nástupu moderny prožívá hlubokou krizi, zatímco tradiční duchovní linie Východu nabízejí méně dogmat a především mocné meditační techniky, dobře využitelné pro osobní rozvoj v běžném životě. A jejich mistři, které západní mládež navštěvuje od poloviny 20. století v asijských ašramech či zenových kláštorech, okouzluji kvalitami, na něž už v poválečné Evropě či Americe narazíte zřídka.

Přitažlivost východních guru dobře ilustruje příběh z počátku sedmdesátých let, který zaznamenali životopisci indického učitele Šrí Dhyanjogiho. Ve svých téměř sto letech (mnoho z nich strávil meditací v samotě himálajské jeskyně) se starý jogín nechal přesvědčit, aby odjel učit do USA. Během jedné cesty auto s ním zastavilo na parkovišti a jeden z žáků neopatrně přibouchl dveře, v nichž zůstala Dhyanjogiho ruka. Šrí Dhyanjogi prý mírně zbledl, ale z jeho tváře ani na chvíli nezmizel klid. „Mohl bys, prosím, otevřít,“ poprosil vlídně svého žáka. Když se dveře otevřely, crčela z ruky krev, kost byla přeražená a prst visel jen na kůži. Tvář guru však zůstávala usměvavá a vyrovnaná - jediné, co stoletému jogínovi po celý den dělalo starosti, bylo to, zda se strůjce jeho zranění příliš netrápí pocity viny.

Vnitřní klid, všeobjímající soucit a praktické techniky, jak nalézt harmonii v neradostné pozemské existenci, se

staly žádanou devízou východních mistrů, s nimi však přišla i asijská kulturní norma striktní podřízenosti žáka mistrovi. V západním prostředí brzy začne plodit různé podoby zneužívání. Nejde přitom jen o to, že by se mezi „pravé“ guru vmísili manipulativní podvodníci, častější je, že mistr zkrátka neunesl svody západu a nekritický obdiv svých ctitelů. „Východní učitelé vyrostli v kultuře, která jim pomáhá držet etické hranice,“ vysvětluje do telefonu britský buddhistický učitel a psychoterapeut Rob Preece, který má čtyřicetileté zkušenosti s tibetskými a nepálskými lamy. „Mají tam své starší, kteří dohlížejí, jestli se drží linie. Když přijdou na Západ, jsou sami a mnohem snadněji selžou.“

Galerie globálních guru je proto plná kontroverzních postav, které zneužívají svého postavení k sexu, bohatnou a mění své žáky v závislé trosky. Zajímavé je, že velká část z nich je spíše rozporuplná než jednoznačně negativní. Indický imigrant Osho sice v USA proslul coby majitel největší sbírky vozů Rolls-Royce na světě (financované samozřejmě členy své sekty), ale jeho dynamickou meditací dodnes praktikují statisíce lidí. Tibetský lama Chéigyam Trungpa nenechal žádnou sukni na pokoji a nakonec se upil k smrti, ale jeho kniha Protnutí duchovního materialismu dodnes zůstává uhrančivým vzhledem do smyslu duchovní praxe.

„Problém není jen v učitelích, ale i v naivním a nezralém postoji žáků,“ říká Robert Preece, který o psychologických aspektech spirituality napsal knihu Moudrost nedokonalosti. „Na Západě hladovíme po mistrech, máme tendenci si je idealizovat jako někoho, kdo konečně vyřeší všechny naše problémy, a v zájmu toho jim dovolit cokoli.“

Je-li západní duchovní hledač hladový a submisivní, co teprve takový obyvatel normalizovaného Československa.

A právě na duchovní poušť komunismu sedmdesátých let přijíždí (v časech přátelské družby Husákova režimu s Indií) jako naprosté zjevení charismatický dvacátník s dlouhým vousem v oranžovém hábitu Svámi Mahéšvaránanda.

Totálně vymytý mozek

Jóga v denním životě nikdy nebyla klasická uzavřená sekta, připomíná spíše pyramidu, která se směrem vzhůru mění v čím dál větší kult. Ve spodním patře probíhají otevřené kurzy a jógová cvičení pro veřejnost,

vlažnější praktikant je může s klidem a dlouho navštěvovat a nevšimnout si ničeho podezřelého. Kdo chce ale víc, a stane se oficiálně žákem Mahéšvaránandy, ocitá se čím dál víc ve světě striktních pravidel a manipulace.

Bez guru a bezpodmínečné služby nelze dojít osvícení. Otázky se nekladou, pochybnosti o mistrovi, který ví nejlépe, co je pro žáka dobré, ukazují na nedostatečnou duchovní vyspělost a je dobré si je nechat pro sebe. Doporučuje se vyhýbat se „špatné“ společnosti - tou jsou ale třeba i lidé, kteří jedí maso. Když guru potřebuje peníze na jeden z mnoha svých humanitárních projektů, žáci je vyberou. Vypít vodu, v níž si guru umyl nohy, je druh požehnání.

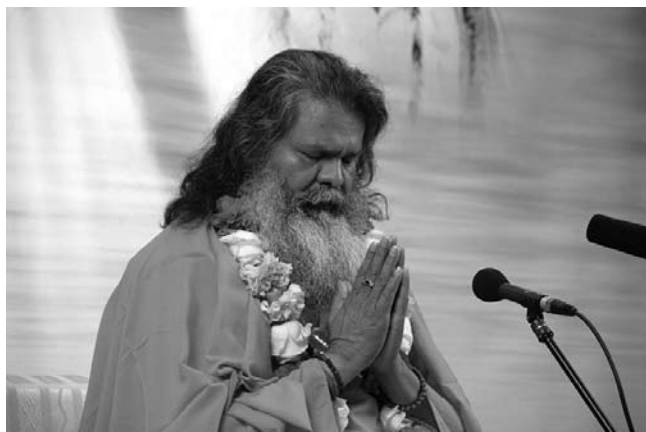
Není asi náhoda, že vyučený automechanik z indického Rádžasthánu získal nejsilnější zázemí pro svou organizaci v postkomunistických zemích, které byly na podřízenost autoritě zvyklé. A odtud pochází i sedm žen, jež se odhodlaly o sexuálním zneužívání promluvit a způsobily v komunitě zemětřesení (nejde pravděpodobně o konečné číslo, nepřímých svědectví jsou desítky). Nutno podotknout, že s výjimkou rakouského práva, které zapovídá duchovním autoritám sex s věřícími, se nejedná o porušení zákona. Ženy, které si Mahéšvaránanda během několika desítek let zval do ložnice, byly dospělé a svámi nepoužíval násilí, jen mocenskou převahu vůdce kultu.

Podle psycholožky Ulrike Schiesserové z rakouského Úřadu pro sekty je to typické: „Ženy si uvědomovaly, že zažívají sexuální zneužívání, ale jejich emoce odporovaly víře v milostivého guru. Zmatené pak na prvním místě obviňovaly sebe“.

Oficiální stanovisko organizace, kterou opustila v různých zemích velká část členů, tak zůstává stejné: „Jsou to všechno lži. Proti svámímu se vede kampaň, která má za cíl zničit jeho i práci spousty lidí,“ tvrdí jedna z klíčových postav české buňky.

Naše zodpovědnost

Psychologové zabývající se spiritualitou se nyní kloní k názoru, že prevencí proti podobnému zneužívání není jen zatracovat smilné mistry nebo asijské duchovní cesty obecně, ale přemýšlet, co ve vzájemném vztahu mohou změnit sami západní žáci. „Naše naivita byla součástí problému,“ myslí si Rob Preece, „nedokázali jsme jim oponovat, zachovat si vlastní autonomii. Ale to je pro budoucnost důležité. To, jak bude vypadat jóga nebo buddhismus na Západě, je totiž už naše zodpovědnost.“

Jaká je současná situace v komunitě Jóga v denním životě v ČR. Zdá se, že oproti situaci v jiných zemích se Svámí Mahéšvaránanda těší podpoře většiny členů komunity. Je to vírou v to, že by se Svámí nemohl dopustit takového morálního přestupku, anebo že si členové neumějí představit selhání svého selského rozumu. V každém případě Svámí Mahéšvaránanda opět navštěvuje ČR, ale jeho příjezd neprovází dřívější publicita a ani přednášky pro širokou veřejnost se nekonají.

Moje zkušenosti

Po roce 1989 byla naše země zaplavena různými Mistry, kazateli a jinými spasiteli, kteří přišli do Československa vnést duchovní obrození.

Jednou jsem byl účastníkem přednášky indického guru, který měl v Americe založený Ašrám a přišel nám do Československa přednášet svoje zkušenosti. Přednáška se konala v Planetáriu (bylo přeplněné) a posluchači byli seznamováni s úspěšnou prací, kterou tento guru dělal nejen pro účastníky Ašrámu, ale pro zachování míru ve světě. Mluvil o tom, jak v době Izraelsko-arabské války si pronajmul letadlo a létal nad válčícími vojsky a shazoval bílé květiny. Mluvil o tom, jak se mu daří v Ašrámu tlumit veškeré konflikty a obnovovat mezi účastníky pohodu. Jako příklad uváděl, že se mu podařilo vytvořit dobré vztahy mezi židovkou a katolíkem, takže tento pár nakonec uzavřel manželství.

Následující den jsem se zúčastnil pokračování v soukromé společnosti asi 20 lidí a guru nám sděloval svoje zkušenosti. Také nám odpověděl, že svoji sílu čerpá pobytem v horách při dlouhodobých meditacích. Ale tady se nám odhalil. Prozradil, že se mu stalo, že pobyt v horách jednou prodloužil, přišel sníh a mráz a tak byl ohrožen jeho život a že ho musili nakonec zachraňovat indiští vojáci. Přitom též došlo k tomu, že mnozí tuto záchranu odskákali zdravotně.

Tehdy jsem pochopil, že jeho povídání bylo v podstatě chlubením, co on je všechno schopen dokázat. Najednou jsem pochopil to podstatné, co mají duchovní vyspělí jedinci prezentovat – pokoru.

A vzpomněl jsem si na pana profesora Karla Makoně a jeho překlad Hrad nitra. V tomto díle nám svatá Terezie z Avilu předává zkušenost, že na duchovní cestě může adept získat až sedm úrovní. Na prvních dvou úrovních postačí adeptovi jeho chtění a dobrá vůle. Třetí úroveň je přechodová, ale na vyšších úrovních by si měl adept být vědom nutnosti podrobit se vedení „shůry“. Pokud při přechodu na vyšší úroveň spoléhá pouze na svoje EGO, roste z něho megaloman. Zkrátka pozor na duchovní pýchu. Pýcha může přemoci každého, nejen indického gury.

A ještě se vrátím k pobytům v indických Ašrámech. Měl jsem možnost mluvit s některými účastníky. Jeden mluvil o tom, že při pobytu potkal Said Bábu a ten mu zhmotnil prsten - věřím, že tomu tak bylo. Na druhou stranu nám do kanceláře ČEPES jeden účastník přinesl lahvičku popele z Ašrámu, který také měl být zhmotněn. Laboratorní vyšetření však ukázalo, že se jedná o popel z kopyt, kůže a kostí.

Takže radu dávám každému: víra je dobrá věc a může prospívat. Ale každý máme i svůj rozum a nezapomínejme ho používat.

Ing. Vlastimil Bažant

ZA DOKTORY A LÉČITELE JSEM UTRATIL MILION

Jsou to zkušenosti Petra Svobody, špičkového atleta, který tři a půl roku léčil achilovu šlachu.

Otázka: Napadlo vás taky, že byste měl mít na dresu místo sponzorských firem jména doktorů, kteří vám pomohli? Bez nich byste asi dnes těžko sportoval...

Těch špičkových by tam moc nebylo. Mnohem častěji jsem se naopak setkal s takovými, co natáhli ruku, abych zaplatil, a pak se na mě teprve šli podívat. A těch léčitelů? Kdybych měl nějakou černou stěnu, kam bych psal ty, co mě táhli dolů, byla by popsaná. S lékaři, hlavně těmi samozvanými, jsem prožíval spíše peklo.

Otázka: Měl jste pocit, že z vás někdo vyložené tahá peníze?

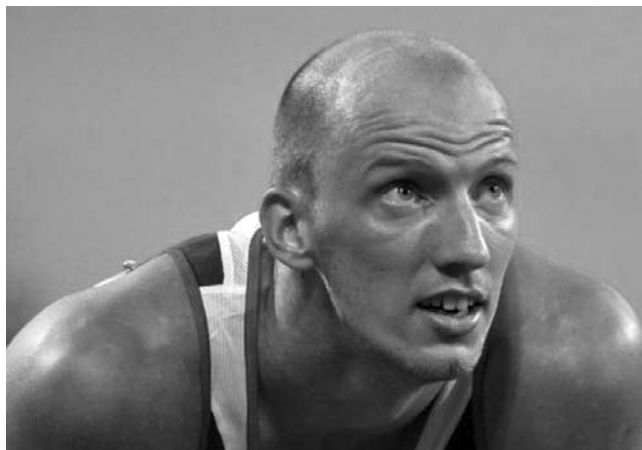
Skoro všichni ti, co si říkají lidoví léčitelé. To jsou sběrači peněz.

Otázka: Zkoušel jste to i u nich?

Jasně, protože jsem byl naprosto zoufalej. Už asi není moc typů léčby, kterou bych nezkusil. Za tři a půl let sezení doma člověk vyzkouší cokoli.

Otázka: Co nejbizarnějšího jste absolvoval?

Jedna paní měla před sebou papír s torzem těla, dívala se na mě a tužkou na tom obrázku vyznačovala, co mám v těle špatného – ledviny, tlusté střevo.... Pak mi nabídla speciální vodu, kterou jsem měl pít na vyčištění. Zvedl jsem se a šel pryč. To jsem zažíval celkem často. Kdyby třeba tahali ven

špatnou energii, a opravdu jsem cítil, že ze mne vychází nějaké teplo, dejme tomu. Ale to jsem ani jednou nezažil. Možná proto, že jsem skeptik. Neuměl jsem věřit na zázraky.

Otázka: Kde jste léčitelé sháněl?

Nejvíce přes známé. Kvůli tomu jsme se i někdy pohádali, protože oni na ně pěli chválu a stálo to za pytel. Nejhorší bylo, když mi řekli, že to musím vyzkoušet víckrát. Ale za jednu léčebnou kúru chtěli 1.500,- Kč. Měl jsem chronický zánět a oni mi předepsali čaj.

Otázka: Pil jste ho?

Byla to směs asi pěti čajů, po které mi bylo těžko od žaludku. Pak jsem si třeba dělal zábal z drceného jitrocele. Zkusil jsem všechno.

Otázka: Kde ty medikamenty máte?

Vyházel jsem to!

Co k tomuto případu říci. V první řadě to, že doporučování senzibilové byli schopni jiným pomoci. To znamená, že se nejedná o podvodníky. Praxe nám však dokládá, že ne všem klientům může senzibil pomoci. Většinou příčina spočívá v samotném postoji klienta, což v našem případě připouští sám Petr Svoboda.

Co je však zarážející, že senzibilové nejen že nepoznali, že Petr není vhodným klientem pro jejich pomoc, ale že vybírali nadále poplatek za službu, která byla naprosto neúčinná.

Přitom morální zásadou senzibilů má být na prvním místě pomoc a potom teprve odměna. Ne naopak.

Ing. Vlastimil Bažant

Klímová: Nemusíme být nemocní, je do nás ale masírován strach, vzorce chování můžou i za rakovinu

Nemoci se nás nemusí týkat vůbec, je ale potřeba tomu věřit, jde o emocionální naladění, říká psychiatrička Jarmila Klímová, která se věnuje psychosomatické. Můžeme podle ní obsahovat viry a nemusíme onemocnět, jde prý o to, jestli dáme virům impuls, aby se nemoc rozjela. Každá myšlenka má podle Klímové emocionální doprovod a biologickou podstatu. Emoce se podle Klímové promítají do určitých orgánů, třeba zloba do jater.

V čem je tolik důležitý psychosomatický přístup?

Když se začnete dívat na širší podstatu toho, co se nám děje v těle a co se odehrává kolem nás, musíte nutně dospět k závěru, že neexistuje nemoc, která by psychosomatická nebyla. To ale neznamená, že je vhodné všechny nemoci psychosomaticky léčit. Občas si můžeme dovolit říct, že mám opravdu jenom rýmu, a vzít si acylpyrin, protože tyhle povrchnější nemoci jsou jenom situační, krátkodobou reaktivní záležitostí na nějaký sociální diskomfort a nemusíme zkoumat, jestli někdo někde škrtl našeho pradědečka. Úplně jiná situace nastává, když se nemoc vrací a z opakovaného průběhu se stane průběh chronický. Pak je vhodné se začít zamýšlet nad tím, že to patrně nebude náhoda. Že ta nemoc má nějaký svůj kontext. A to vyžaduje práci s individuálním příběhem každého klienta. Je nutné najít základní vzorec, matici, na jehož principu nemoc vzniká, tak může začít proces uzdravování.

Co to konkrétně může být?

Může to být třeba vzorec, který nám nechťíc, ale o to s větší impresí, předala naše maminka a který se jmenuje: „Rosteš pro šibenici, holenku, a nikdy z tebe nic nebude.“ Takové sebepojetí se pak při opakovaných neúspěších začne zrcadlit na fungování našeho těla. Sem patří třeba celá rodina autoimunních onemocnění, poruchy imunity, které jsou ze 70 – 80 % příčinou ostatních nemocí, stejně tak veškerá onkologická onemocnění, primárně vycházející z oslabení protinádorové imunity.

Mluvila jste o chronických a opakujících se nemocech...

Západní medicína, která pro takové nemoci nemá vysvětlení, jim říká genetické nebo také esenciální či idiopatické. To v překladu znamená nevysvětlitelné nebo zničehonic vzniklé. Ale když se dobře podíváte na světové genetické studie, nebyla až na tři čtyři velmi vzácná genetická onemocnění nikde prokázána genetická součinnost.

Jak tedy takové chronické nemoci „léčit“?

Musí se přerušit předávání konkrétního nemocného způsobu myšlení z generace na generaci. To není předávání v zápisu nějakého genomu, chromozomu, ale je to předávání mentálních vzorců. A pak to z toho neuvědomovaného vytáhneme do vědomé roviny, a to neodprožité, bezemoční, si prožijeme. Klient si po třiceti letech odpláče nebo odvzteká nějakou křivdu, dojde k napravení emočního deficitu a především dojde ke změně postoje k tomu, co se stalo. Samozřejmě nemůžeme měnit historii ve faktech, ale můžeme k historii měnit postoj.

Zní to jednoduše, ale jak se té skutečné příčiny, která to všechno po generaci způsobuje, dopátráte?

Většinou stačí, když se dopátráme dvě tři generace zpátky. Ale ne vždycky je nutné jít tak daleko, někdy se stačí vrátit o deset let. Někdy je naopak potřeba zajít ještě dál do historie, a na to jsou potřeba jiné metody, jako například kineziologie, která se přes buněčnou informaci a svalový test dostává k informačním potenciálům, které jsou mimo naše bdělé vědomí. To, co vnímáte a vidíte, není veškerý vesmír. Informační kanály vedou i tam, kam už vědomou myslí nedosáhnete, takže je vlastně nemůžete ani potlačovat. Nemáte to totiž ve své moci. A jsme zase zpátky u somatiky. Pokud nemáte něco ve své moci, nemůžete to ovlivnit. A moc získáváme informacemi, věděním, změnou postoje. Jestliže dnes ovlivníme změnou postoje historii, která se odehrála před sto lety, pak zpětně měníme přítomnost. Víme, že naše dnešní přítomnost je výsledkem historie. Obtížnější je si představit, že když postojem změním historii, změní se přítomnost i na skutečně, materiální bázi. Je to velmi prosté cestování v čase.

Cesta k uzdravení každého člověka tedy vede přes znalost takzvaného kontextu svého života...

Když přišel dřív obvodák na vesnici za babičkou a snažil se zjistit, kdy se jí objevily žaludeční vředy, musel si vyslechnout, jaké bylo posvícení a jak se k nim stěhoval švagr a jak babičce umřela loni na podzim koza. Pro tamějšího doktora to byla možná ztráta času, pro nás je to ale rajska hudba, protože takto získáváme kontext. Víme, že nic není náhoda, že spolu všechno souvisí, ale ve spojitostech, které nám nejsou v tom běžném komerčním uvažování dostupné. Logiku, kterou potřebujeme dohledat, nám dává jen kontext. Takže jestliže zjistím, že babičce zemřela koza, kterou milovala, a že se tam v té době ještě nastěhoval švagr, kterého babička nemůže vystát, je jasné, že to s ní nějak zahýbalo. Zvlášť když ty emoce nejsou vědomě odprožité.

Takže za každou nemocí stojí konkrétní zážitek?

Kontext vzniku nemoci nemusí být pouze z toho, že se něco jednotlivého strašného stalo, ale my často dohledáme, že se něco důležitého nestalo. Že jsme byli nemilováni, nevázaní, neakceptováni... Nebo že tam někdo chyběl. A naopak obecně oblíbená představa, že se musela stát nějaká strašlivá věc v minulosti, která nemoc vyvolala, je také zavádějící. Stačí, že se stalo málo méně strašlivých věcí, ale pak se s nimi třeba nějak v rodině zacházelo, různě se to mytizovalo nebo se to cíleně potlačovalo, zakazovalo se o tom mluvit, až se to ukotvilo někde v mysli. Ale také v té buněčné inteligenci, která si pamatuje každou vteřinu našeho života.

Vzpomínky jsou tedy ukryté i v našich buňkách?

Každá buňka má svoji celoživotní biochemickou nevymazatelnou paměť. Naše mysl může vzpomínky potlačit, ale naše tělo a naše nevědomé a předvědomé a prožitkové složky myslí si to všechno pamatují. A to, že

je to obsaženo v naší mysli, znamená, že je to obsaženo i v naší přítomnosti. Všechno, včetně emocí, se zapisuje do materiálních struktur. Emoce není nějaké nehmotné povzdychnutí, emoce je definovatelná bilkovinná struktura. To, že prožíváme na nějaké úrovni radost, smutek, úzkost nebo jinou emoci, mění v tu samou vteřinu strukturální složení našeho buněčného těla.

Takže kdyby babička mrtvou kozu rovnou oplakala a řekla švagrovi, co si o něm myslí, neměla by vředy?

Zjednodušeně řečeno – ano.

Jak těžké je najít tu základní příčinu původu onemocnění?

Pokaždé vstupujete do nového příběhu, a i když máte léta praxe, nemůžete nic pouze odhadovat. Odhadnout a dopátrat se je něco úplně jiného. Dopátrat se znamená, že v tom společném procesu porozumění nemoci v životním příběhu přebírá aktivní léčivou sílu do rukou klient sám. My zůstáváme průvodci, kteří ukazují vhodný směr cesty.

Můžeme něco sami odhadnout podle klasických psychosomatických pouček typu: bolest zad znamená, že si toho moc nakládáme?

Samozřejmě existuje něco jako výkladový slovník psychosomatiky, ale berme všechny tyhle pomocné orientační metody nebo návody opravdu jen jako pomocné v nejširším slova smyslu. Když vám tady bude stát deset lidí s chřipkou, pokaždé bude kontext nemoci jiný podle času, věku, životní situace, společenské úrovně, inteligence atd. Z tohoto důvodu nebude psychosomatika patrně ještě dlouho uznána jako věda, protože jedním ze základů vědeckosti je dokazatelnost a opakovaná ověřitelnost. A to tady samozřejmě nepadá v úvahu. V psychosomatice také neexistují takzvané doporučené postupy, kterými se řídí západní medicína. Je to v podstatě žonglování se zodpovědností, která se vznáší někde mezi lékařem a jeho pacientem.

Psychosomatika ale také postupuje podle nějakých pravidel...

Psychosomatika má své doporučené postupy, a to je přesně vymezit roli a odpovědnost klienta, který do procesu léčení vkládá svoje aktivní chování a jednání, a terapeuta, jenž nepřesahuje životní kompetence svého klienta. A dalším doporučeným postupem pro terapeuta, který se mně jeví obzvlášť jako efektivní, je používat mozek. To se hodně vyplatí. Pochopitelně, že celá psychosomatika není jen o tom, že někomu vykecáme díru do hlavy. I tady jsou vhodné medikace, biomodulační preparáty typu bylinná léčba, energetická léčba, masáže atd. Člověka můžeme vnímat jako kosmickou jednotku. Všechno, co je nad ním, tedy rodina, stát, planeta, vesmír, je makrokosmos a všechno, co je menší, tedy v těle obsažené orgánové a buněčné systémy, fyziologické pochody a tak dále, je mikrokosmos. A všechny tyto vrstvy obsahují svoji vlastní inteligenci, dokonalým způsobem ve svém zmenšení produkují a napodobují celky nadřazenější. Moderní medicína ale stojí na svých specializacích, takže si tyto vzájemné souvislosti vůbec nedává dohromady. To, že onemocnění plic souvisí s patologií tenkého střeva, by ještě mohlo zajímat internistu před sedmdesáti lety, ale dnes máme oddělení plicní a oddělení gastroenterologické. Jak chcete dávat dohromady souvislost?

Proč se podle vás moderní medicína vydala tímto směrem?

Evropa je v posledních 600 letech výrazným způsobem ovlivněna křesťanským nazíráním na svět. A z výchovně-

ho hlediska nás tahle křesťanská filozofie historicky učí, že nemoc je trest boží. Například australští Maorové nebo amazonští indiáni něco takového vůbec neznají. Ale jestliže my vnímáme nemoc jako trest boží, budeme se k ní také tak vztahovat: jsme potrestaní a bezmocní. Tento postoj se pochopitelně vtiskl do moderního zdravotnictví, ve kterém je pacient na obtíž a lékař všemohoucí bůh, který ví, co a jak pacienta bolí, jak ho léčit. Bez ohledu na to, jak se pacient cítí a co si myslí. Pacient zůstává zcela pasivně veden cestou, kterou nezná, s cílem, kterému nerozumí, za pomoci prostředků, na které nemá možnost se zeptat. A většinou s výsledkem: „To máte pani na zbytek života, s tím se musíte naučit žít.“

Kdy se objevil psychosomatický přístup?

Psychosomatika není žádná novinka ezoterických pavěd, které dostaly prostor se exhibovat v postmoderní Evropě. Je to prazáklad toho, jak vůbec historicky vzniklo léčení. A to vzniklo v momentě, kdy pračlověk snědl první bylinu a zjistil, že se mu udělalo lépe. Od samotného počátku se každý lékař díval na nemocného jako na komplexní psychosomatickou bytost. To se začalo dramaticky měnit na přelomu 14. a 15. století, kdy se tady začíná ze dvou stran polarizovat boj o moc nad člověkem. Z jedné strany je to církev, z druhé věda. To platí o všech vědních i politických systémech, ve kterých tyto mocenské proudy byly, jsou a budou.

Na psychosomatické léčbě by ale společnost mohla jediné ušetřit...

Rozhodně by neušetřila nadnárodní farmaceutická lobby, která byla ještě před dvaceti lety na žebříčku objemu obchodu na čtvrtém místě. Na prvním místě byl obchod se zbraněmi, na druhém s drogami, na třetím obchod s bílým masem. Pokud soutěžíte s těmito soupeři, je asi potřeba nalézt mimořádně špinavé prostředky k tomu, abyste se dostali na první místo, na kterém je farmaceutický průmysl dnes. Z hlediska lokální mikroekonomiky je psychosomatická léčba náročnější, protože ji nehradí pojišťovny. Z hlediska makroekonomiky je ale mnohonásobně ekonomicky výhodnější, protože postupně eliminuje dlouhodobé, často celoživotní užívání velmi drahých léčiv. Dalším faktorem je nemocnost. Z dlouhodobého hlediska se lidem v psychosomatickém léčení snižuje počet zameškaných hodin v práci, protože se jim přestávají opakovat a vracet jejich takzvané chronická onemocnění, kvůli kterým stráví průměrně 6–8 týdnů na nemocenské za rok při běžné lékařské péči.

S jakými potížemi k vám chodí klienti nejčastěji?

Nejčastěji chodí s tím, co se jim nedaří vyléčit, a je úplně jedno, jestli jde o lupénku, onkologické onemocnění, chronický kašel, lymeskou borreliózu, ADHD nebo roztroušenou sklerózu. Klient, který k nám přichází, je často unaven, znechucen a degradován dlouhodobým navštěvováním různých medicínských oborů, ve kterých stále nenachází odpověď na to, proč se mu ty které příznaky dějí, proč se stále cítí nemocen, a na postupných vyšetřeních dochází k tomu, že nemá žádnou zjevnou dohledatelnou příčinu nemoci. Přesto bere léky, které mu nepomáhají, a ještě je tímto systémem označen za potíživu a hypochondra.

Ordinaci s takzvaně celostním přístupem ale přibývá a uvažuje se o zařazení psychosomatické medicíny jako oficiálního oboru.

V úctyhodné snaze zařadit psychosomatiku jako oficiálně uznaný lékařský obor do zdravotnictví, vidím velké riziko. Obávám se, že se tak z psychosomatického přístupu stane okleštěné torzo a paskvil, který bude mít s transoborovým poznáním jen málo společného, a dosta-

ne se to na úroveň, před kterou neustále varujeme, a sice do nebezpečné věty typu: „Paní, to máte ze stresu.“

Ale spousta nemocí přece vzniká ze stresu?

To je ono. Když se začne žonglovat s něčím tak bezobsažným, jako je pojem stres, dostaneme se k bezobsažnému výsledku. Stres je jakékoli vychýlení, ať už fyzikální, chemické, mechanické, biochemické, strukturní, sociální, psychologické, historické, kulturní nebo finanční... Vychýlení z optimální rovnováhy. Je tedy něco, co žijeme a není to stres? Stres je všechno. Jde jenom o to, že společnost v komercializaci jazyka zachází s tímto pojmem zcela neuváženě, bez náhledu hloubky, co ten pojem vlastně obsahuje. Věty „paní, to máte ze stresu“ nebo „musíme pozitivně myslet“ jsou naprosto bezobsažná vágní sdělení, která klienta dostanou ještě do většího stresu, protože ho ještě víc vychýlí z možnosti poznání, přiblížení se kontextu jeho nemoci.

Jaká je podle vás tedy budoucnost psychosomatické medicíny?

Žijeme v éře hroucení se velkými systémy, včetně farmaceutického průmyslu. Už se mluví a píše o tom, že jsou jejich preparáty neproduktivní, poškozují zdraví, začínají padat první soudní žaloby. Na světlo se dostávají všechny lži a výmysly o cholesterolu, všechny bludné diagnózy, které stály životy milionů lidí, včetně obětí onkomafie, která naprosto bezskrupulózně zbavuje lidi životů pod záminkou smrtelné diagnózy.

Tedy rakovina je podle vás něco jako výhodný byznys?

V rámci farmacie není výnosnější byznys, než je rakovina. To je nejvýnosnější komodita zdravotnictví. Do člověka se nacpe obrovské množství léků s tím, že je musíte brát do konce života, jinak budete zastrašováni tím, jak příšerná smrt vás čeká.

Ale proč se tahle nemoc stává pandemií v dnešní moderní společnosti?

To je jednoduchá odpověď: Protože je velice efektivně vyrobená. Jednak propagandou na té psychoúrovni a jednak chemickou devastací životního prostředí.

MUDr. JARMILA KLÍMOVÁ

Psychiatricka, psychoterapeutka a koučka, která se ve svém oboru specializuje především na problematiku mezilidských vztahů, párovou a rodinnou psychoterapii a psychosomatiku. Vystudovala Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Plzni. V roce 2000 dokončila čtyřletý výcvik v rodinné terapii a psychosomatice u MUDr. Vladislava Chvály v Liberci. Je vedoucím a garantem konzultačního a terapeutického institutu AKTIP v Praze, který se zaměřuje na psychosomatickou péči s biomodulačními léčebnými metodami.

Seznam mentálních příčin nemocí

1. Absces
Hlodavé myšlenky na křivdy, urážky, pomsta.
2. Adisonova nemoc
Citová podvýživa, vztek na sebe sama.
3. Afty
Nevyřčená jedovatá slova, obviňování sebe i druhých.
4. AIDS
Zavržení sama sebe, sexuální vina, zakořeněné přesvědčení, že za nic nestojíte.
5. Akné
Odmítání sama sebe, štitivost vůči sobě.
6. Alergie
Na koho jste alergičtí, odmítání vlastní síly.
7. Alkoholismus
Pocit marnosti viny a neschopnosti, zavrhování sám (a) sebe, házení flinty do žita.
8. Alzheimerova nemoc
Touha opustit tuto planetu, nezpůsobilost brát život takový jaký je.
9. Amnézie
Strach, útek před životem, neschopnost brát se o svá práva.
10. Anémie
Nerozhodné, polovičaté postoje, málo radosti, strach ze života, pocit, že za nic nestojím.
11. Anémie srpkovitá
Veškerou radost ze života kazí utkvělá představa, že za nic nestojím.
12. Angína
Strach, potlačované emoce, kreativita.
13. Anorexie
Odpírání si života, extrémní strach, sebenenávisť, odmítání sebe.
14. Apatie
Vzdorování citům, umrtvování sama sebe, strach.
15. Ateroskleróza
Vzdor, napětí.
16. Artritida
Pocit, že mne nikdo nemá rád, kritika, zášť.
17. Artritické prsty
Touha trestat, provinilost, pocit diskriminace.
18. Astigmatismus
Nespokojenost s tím, co vidím ve svém životě.
19. Astma bronchiální
Přemáhání vlastních emocí, dusivá láska, neschopnost dýchat za sebe, potlačovaný pláč, provinilost nad tím, co probíhá v mém okolí.
20. Astma dětské
Strach ze života.
21. Bolesti akutní
Touha po lásce a bezpečí.
22. Bolesti chronické
Vina, vina si vždy hledá trest.
23. Bradavice
Vyjádření nenávisť, přesvědčení, že jsem ošklivý.

24. Bradavice na chodidle
Zloba jakožto podstata chápání, rostoucí frustrace z budoucnosti.
25. Dech
Představuje schopnost přijímat život.
26. Děloha
Představuje sídlo kreativity.
27. Dermatomykóza
Frustrace z toho, že mě okolí nepřijímá. Neschopnost přirozeně postupovat kupředu.
28. Potíže růstu
Víra v nesprávné zákonitosti, nesprávné společenské pojmy a v přesně rozvržené harmonogramy. Nedospělé chování lidí v blízkém okolí dětí.
29. Diabetes mellitus
Touho po tom, co by bývalo bylo, kdyby. Potřeba ovládat druhé. Nesmírný smutek. Zatvrzelost.
30. Dna
Potřeba dominovat, být nadřazený. Netrpělivost, hněv.
31. Dráždivý tračník
Navrstvené nánosy starých, zmatečných myšlenek, které blokují vylučovací kanál. Zabřednutí do lepkavého bahna minulosti.
32. Drepanocytóza
Veškerou radost ze života kazí utkvělá představa, že za nic nestojím.
33. Duševní choroba
Útěk od rodiny. Únik před skutečností, stažení se do sebe. Násilné odtržení od života.
34. Dušnost
Nedůvěra v proces života. Ustrnutí v dětství.
35. Dutiny
Alergie na jednu konkrétní osobu, na někoho blízkého.
36. Dýchací potíže
Strach či odmítání naplno přijímat život. Pocit, že nemáte právo zabírat prostor či dokonce vůbec existovat.
37. Dyspepsie
Strach, hrůza, úzkost, nadávání, brblání.
38. Dystrofie svalstva
Obrovský strach, nesmírná touha ovládat všechno a všechny. Naléhavá potřeba bezpečí. Ztráta víry a důvěry.
39. Edémy
Čeho nebo koho se nechcete zbavit.
40. Ekzém
Vnitřní rozklady. „Mentální vyrážka“.
41. Endokrinní potíže
Špatná distribuce myšlenek podporující rozhodnost a aktivitu.
42. Epilepsie
Pocit perzekuce. Zavrhování života. Obrovský vnitřní zápas. Násilí vůči sobě.
43. Enantém
Podrážděnost nad odkládanými záležitostmi. Dětský způsob, jak si vynutit pozornost.
44. Fibroidní nádory a cysty
Urážka ženského ega. Lpění na křivdě ze strany partnera.
45. Flebitida
Zloba, frustrace. Málo radosti v životě. Obviňování ostatních za svá vlastní omezení.
46. Fluor vaginalis
Přesvědčení, že ženy jsou ovládány opačným pohlavím. Zlost na partnera.
47. Frigidita
Strach. Popírání rozkoše. Přesvědčení, že sex je něco špatného. Necitliví partneři.
48. Gangréna
Mentální morbidita. Utápění radosti v jedovatých myšlenkách.
49. Gastritida
Dlouhotrvající nejistota. Pocit, že špatný osud mne nemine.
50. Genitálie
Představují ženský a mužský princip.
51. Genitálie – potíže
Obavy, že za nic nestojím.
52. Glaukom
Nespokojenost s tím, co vidím ve svém životě.
53. Havárie
Neschopnost brát se za svá práva. Vzpouora proti autoritě. Víra v násilí.
54. Hemeroidy
Strach z termínů. Zlo z minulosti. Strach zbavit se minulosti. Pocit břemene.
55. Hepatida
Odpor vůči změně. Strach, zlo a nenávisť. Játra jsou sídlem hněvu, zloby a vzteku.
56. Herpes zoster
Strach, napětí. Přecitlivělosti. Čekání, kdy to všechno praskne.
57. Herpes
Všeobecné přesvědčení o sexuální vině a potřebu trestu. Veřejná hanba. Víra v trestajícího Boha. Zavrhování genitálií.
58. Hluchota
Odmítání, tvrdohlavost, izolace. Co nechcete slyšet?
59. Hnisající vřed
Hlodavé myšlenky na křivdy, urážky, pomstu.
60. Hnisavá angína
Silné přesvědčení, že si nemůžete říci o to, co potřebujete.
61. Hodgkinova nemoc
Provinilost a obrovský strach, že za nic nestojíte. Nesmírná touha prosadit se. V honbě za uznáním se zapomíná na radost ze života.
62. Horečky
Zloba, rozhořčení.
63. Hyperfunkce štítné žlázy, potíže
Ponížení. Pocit, že nikdy se nedostanu k tomu, co chci dělat.
64. Hyperfunkce štítné žlázy
Mimořádné zklamáním že nejsem schopen dělat to, co chci. Uspokojování druhých, ne sebe.
65. Hyperglykémie
Touha po tom co by bývalo bylo, kdyby. Potřeba ovládat druhé. Nesmírný smutek. Zatvrzelost.
66. Hypoventilace
Strach. Odpor ke změně, nedůvěra v běh života.

67. Hypofýza
Představuje sídlo ovládnutí.
68. Hypoglykemie
Únava, zmoženost, život je příliš těžké břemeno.
69. Hýždě
Představují sílu, ochablé hýždě indikují ztrátu síly.
70. Chodidla
Představují chápání sama sebe, života, ostatních.
71. Chodidla-potíže
Strach z budoucnosti a z ustrnutí na místě.
72. Cholesterol
Ucpává průchody radosti, strach přijímat radost.
73. Chrápání
Tvrdohlavé odmítání zbavit se starých mentálních návyků.
74. Chronické nemoci
Odmítání změn, strach z budoucnosti, pocit nejistoty.
75. Chřipka
Reakce na všeobecnou negativitu a všeobecná přesvědčení. Víra v pravdivost statistik.
76. Chudokrevnost
Odmítání změn. Strach z budoucnosti. Pociť nejistoty.
77. Chuť k jídlu – nadměrná
Strach. Potřeba ochrany. Posuzování citů.
78. Ztráta chuti k jídlu
Strach. Sebeochrana. Nedůvěra v život.
79. Impotence
Sexuální, tlak, napětí, vina. Společenské předsudky. Nevraživost vůči bývalému partnerovi. Strach z matky.
80. Infarkt
Vypuzení veškeré radosti z těla kvůli penězům, postavení, funkci atd.
81. Infekce
Podrážděnost, hněv, rozladěnost.
82. Ischias
Pokrytectví. Strach z peněz a budoucnosti.
83. Inkontinence
Pocit, že se citově neovládám.
84. Játra
Sídlo hněvu a primitivních emocí.
85. Játra – potíže
Neustálé stížnosti a nadávky. Pociť, že jste špatní. Ustavičnou kritikou jen obelháváte sami sebe.
86. Kandidóza
Pocit silné roztříštěnosti. Značná frustrace a zloba. Přílišné nároky a nedůvěra ve vztahu k druhým.
87. Karbunkl
Jedovatá zloba na všechny osobní křivdy.
88. Kašel
Rozjitřené rodinné prostředí. Hádky a křik nebo dusné ticho.
89. Katar horních cest
Příliš mnoho událostí najednou. Mentální zmatek. Drobné křivdy. Přesvědčení typu: každý rok chytnu 3x za zimu silnou rýmu.
90. Katar – průdušek
Rozjitřené rodinné prostředí. Hádky a křik nebo dusné ticho.
91. Katar žaludku
Dlouhotrvající nejistota. Pociť, že špatný osud mne nemine.
92. Keratitida
Nesmírná zloba. Touha udeřit osobu či věc, které vidíte.
93. Kinetóza
Strach, že nemám vše pod kontrolou.
94. Klimakterické potíže
Strach, že mě už nikdo nebude chtít, že stárnutí, že nestojím za nic. Zavržení sama sebe.
95. Klouby
Představují změny životního směru a lehkost s jakou probíhají.
96. Koktání
Nejistota. Nedostatek sebevyjádření. Není dovoleno plakat.
97. Koleno
Představuje hrdost a ego.
98. Koleno - potíže
Tvrdohlavé ego. Hrdost. Nepřizpůsobivost. Strach. Nepružnost. Neústupnost. Neschopnost přiznat porážku.
99. Kolika - dětská
Podrážděnost, netrpělivost. Rozmrzelost v blízkosti dítěte.
100. Kolitida
Přehnané nároky ze strany rodičů. Pociť útlaku a porážky. Silná potřeba lásky a náklonnosti.
101. Kolpitida
Zloba na partnera. Sexuální vina. Trestání sama sebe.
102. Kóma
Strach. Útěk před někým nebo něčím.
103. Konečník
Místo, kde se tělo zbavuje odpadu.
104. Konečník – absces
Zloba spojená s tím, čeho se nechcete zbavit.
105. Konečník – bolesti
Vina. Touha po trestu. Pociť, že za nic nestojím.
106. Konečník – píštěle
Neúplné vypouštění odpadu. Lpění na odpadcích z minulosti.
107. Konečník – krvácení
Zloba a frustrace.
108. Konečník – svědění
Vina z minulosti. Výčitky svědomí.
109. Kopřivka
Zveličování problémů, děláme z „komára velblouda“. Utajovaný strach.
110. Kosti
Představují strukturu Vesmíru.
111. Kosti - deformace
Mentální tlak a upjatost. Svaly se nemohou protáhnout. Ztráta mentální pohyblivosti.
112. Kotník
Představuje pohyblivost a směr.

113. Kožní potíže též kůže
Úzkost, strach. Staré, zasuté harampádí minulosti. Pocit ohrožení.
114. Krátkozrakost
Nespokojenost s tím, co vidím ve svém životě.
115. Krční potíže – též šíje
Odmítání vidět jiné stránky problému. Tvrdohlavost, nepružnost.
116. Krev
Představuje radost volně obíhající v těle
117. Krev – potíže
Málo radosti. Malá cirkulace myšlenek.
118. Krev – anemické potíže
Nerozhodné, polovičaté postoje. Málo radosti. Strach ze života. Pocit, že za nic nestojíte.
119. Krev – sraženiny
Zablokovaný průchod radosti.
120. Krevní tlak – vysoký
Dlouhodobě nevyřešený citový problém.
121. Krevní tlak – nízký
Málo lásky v dětství. Poraženectví. Pocit, že nic nemá cenu, protože se to beztak nepovede.
122. Krk
Průchod sebevyjádření a tvořivosti.
123. Krk – potíže
Neschopnost. Polykaná zloba. Potlačovaná kreativita. Odmítání změn.
124. Krvácení
Z těla uniká radost. Zloba.
125. Krvácení z dásní
Málo radosti z životních rozhodnutí.
126. Krvácení z nosu
Potřeba upozornit na sebe. Pocit, že si mě nikdo nevšímá. Touha po lásce.
127. Krvácení z konečníku
Místo, kde se tělo zbavuje odpadu.
128. Křeče
Napětí. Strach. Lpění na někom nebo na něčem.
129. Křeče v krajině břišní
Strach. Snaha zastavit běh života.
130. Křečové žíly
Setrvání v nepříjemné situaci, nebo postavení. Sklíčenost. Pocit přepracovanosti a přetíženosti.
131. Křivice
Citová podvýživa. Nedostatek lásky a bezpečí.
132. Kůže
Ochraňuje naši individualitu. Smyslový orgán.
133. Kyčle
Nesou tělo v dokonalé rovnováze. Stimulují pohyb v před.
134. Kyčle – potíže
Strach postupovat vpřed na základně důležitých rozhodnutí. Bezcílnost.
135. Kýla
Roztržky. Napětí, tíha povinnosti a zodpovědnosti. Nesprávně směřované tvůrčí vyjádření.
136. Laryngitida
Máte takový vztek, že ani nemůžete mluvit. Strach promluvit nahlas. Odpor vůči autoritám.
137. Ledvinné potíže
Kritika, zklamání, neúspěch. Hanba. Reakce na úrovni malého dítěte.
138. Lepra
Neschopnost zvládnutí životní zkušenosti. Dlouhodobé přesvědčení, že nejsem dost dobrý nebo dost čistý.
139. Leukémie
Brutální ubíjení inspirace. Pocit, že nic nemá cenu.
140. Loket
Představuje změnu přijímání nových životních zkušeností.
141. Lupenka
Strach, že mi někdo ublíží. Umrtvování smyslů. Odmítání přijmout zodpovědnost za vlastní city.
142. Lymfatické potíže
Varování, že smysl potřebuje se soustředit na nejzákladnější životní zkušenosti, na lásku a radost.
143. Malátnost
Odpor, nuda. Málo lásky k tomu, co děláte.
144. Malomocenství
Neschopnost jakkoliv zvládnout životní zkušenosti. Dlouhodobé přesvědčení, že nejsem dost dobrý. Nebo dost čistý.
145. Mastoiditida
Zloba, frustrace, touha neslyšet. Je to většinou u dětí. Strach infikující chápání života.
146. Mdloby
Strach. Neschopnost vyrovnat se s danou situací. „Vokno“
147. Menstruační potíže
Odmítání vlastního ženství. Provinilost, strach. Přesvědčení, že genitálie jsou hříšné nebo nečistě.
148. Migréna – viz bolest hlavy
Znechucení z nátlaku a manipulace ze strany druhých. Sexuální obavy. Migrénu lze často odstranit masturbací.
149. Míšní meningitida
mimořádně závažný rodinný konflikt. Život v atmosféře zloby a strachu. Velký vnitřní zmatek. Málo opory ze strany druhých.
150. Močový měchýř
Úzkosti. Lpění na starých myšlenkách a názozech. Strach zbavit se minulosti. Vztek, většinou na partnera. Viz též uretritida a ureteritida.
151. Moniliáza
Pocit silné roztržitosti. Značná frustrace a zloba. Přílišné nároky a nedůvěra ve vztahu k druhým.
152. Mononukleóza
Návyk znevažovat a bagatelizovat život. Přesvědčovat ostatní, že nemají pravdu. Hodně sebekritiky.
153. Mořská nemoc
Strach. Strach ze smrti. Nedostatečné ovládání myšlenek.
154. Moučnivka
Pocit silné roztržitosti. Značná frustrace a zlo-

- ba. Přílišné nároky a nedůvěra ve vztahu k druhým.
155. Mozek
Představuje „počítač“, řídicí centrum.
 156. Mozková mrtvice
Kapitulace. Odpor. Raději zemřít, než se změnit. Zavržení života.
 157. Mozkový nádor
Nesprávné naprogramované úsudky. Tvrdohlavost. Odmítání změnit své staré mentální návyky.
 158. Nadledvinky – potíže
Úzkost. Poraženectví. Zanedbání péče o sebe.
 159. Nádory
Lpění na starých křivdách. Rostoucí odpor.
 160. Nadýmání
Svíravé pocity. Strach. Nestrávené myšlenky.
 161. Narkolepsie
Velký strach. Touha všemu uniknout. Tvzení typu: nezvládnou to. Nechci tady být.
 162. Narkomanie
Útěk od sama sebe. Strach. Neznalost jak se mít rád.
 163. Nefritida
Přecitlivělá reakce na zklamání a neúspěch.
 164. Nefroskleróza
Pocit, že jsem malé dítě, které za nic nestojí, nic pořádně neumí a za nic nestojí. Neúspěch. Ztráta.
 165. Nehody
Neschopnost brát se za svá práva. Vzpouza proti autoritě. Víra v násilí.
 166. Nehty
Představují ochranu.
 167. Nehty – kousání
Frustrace. Šíravé myšlenky. Nenávist k jednomu z rodičů.
 168. Nehty vrostlé do masa
Vina a obavy ze svého práva postupovat vpřed.
 169. Nechutenství a bulimie
Odpírání si života. Extrémní strach, sebenenávist a odmítavost. Chorobná žravost.
 170. Neplodnost
Strach a odporu k životu nebo člověku, který nemá potřebu prožít rodičovství.
 171. Nervové zhroucení
Egocentrismus. Zablokovaná komunikace.
 172. Nervozita
Strach, úzkost, svár, shon. Nedůvěra v běh života.
 173. Nervy
Představují komunikaci. Vnímaví zpravodajové.
 174. Nespavost
Strach. Nedůvěra v běh života. Vina.
 175. Neuralgie
Trest za vinu. Úzkost z komunikace.
 176. Nevolnost
Strach. Odmítání určité myšlenky či zážitku.
 177. Nevyléčitelné nemoci
V tomto stavu nemoc nemůže být vyléčena vnějším zásahem. Skutečné vyléčení vyžaduje proniknout hluboko do pacientova nitra.
 178. Nežity
Překypující, kvasící zloba.
 179. Nohy – potíže
Nesou nás v životě vpřed.
 180. Stehna
Lpění na traumatech z dětství.
 181. Lýtky
Strach z budoucnosti. Nechuť k pohybu.
 182. Nos
Představuje sebepoznání.
 183. Nosní mandle
Rodinné neshody, hádky. Dítě se cítí nevídané.
 184. Obezita
Strach a potřeba ochrany. Útěk před city. Nejistota zavrhování sama sebe. Hledání seberealizaci a naplnění.
 185. Obličej
Představuje to, co ukazujeme světu.
 186. Obrna
Ochromující žárlivost. Touha někoho zastavit.
 187. Oči
Představují schopnost zřetelně vidět.
 188. Oční potíže
Nespokojenost s tím, co vidím ve svém životě.
 189. Oči – astigmatismus
Strach doopravdy vidět sebe sama.
 190. Oči – dalekozrakost
Strach z přítomnosti.
 191. Oči – dětské
Odmítání vidět, co se děje v rodině.
 192. Glaukom – zelený zákal
Tvrdší neopouštění. Tlak ze starých urážek a křivd. Znavenost životem.
 193. Oči – krátkozrakost
Strach z budoucnosti.
 194. Šedý zákal
Temná budoucnost. Neschopnost hledět s radostí do budoucnosti.
 195. Šilhavost – rozbíhavá
Strach pohlédnout na bezprostřední přítomnost.
 196. Šilhavost – sbíhavá
Odmítání vidět okolní svět. Nedorozumění.
 197. Ochablé rysy
Ochablé rysy v obličejí jsou způsobeny ochablými myšlenkami. Nechuť k životu.
 198. Opar
Všeobecné přesvědčení o sexuální vině a potřebě trestu. Veřejná hanba. Víra v trestajícího Boha. Zavrhování genitálií.
 199. Opar pásový
Strach z napětí. Přecitlivělost. Čekání, kdy to všechno praskne.
 200. Osteomyelitida
Frustrace a zloba na samu podstatu života. Pocit, že mne nikdo nepodporuje.
 201. Otlaky
Zbyttné názory a myšlenky. Vykrytalizovaný strach.

202. Otoky
Čeho nebo koho se chcete zabavit?
203. Otupělost
Mentální umrtvení. Potlačení projevů lásky a účasti.
204. Padoucnice (epilepsie)
Pocit persekuce. Zavrhování života. Obrovský vnitřní zápas. Násilí vůči sobě.
205. Páchnoucí pot
Strach. Strach z ostatních. Štítlivost vůči sobě samému.
206. Páchnoucí dech
Zloba a pomstychtivé myšlenky. Zkažené, zahnívající myšlení, špinavé pomluvy.
207. Pálení žáhy
Strach. Strach. Strach. Svíravý strach.
208. Paradentóza
Zloba na vlastní nerozhodnost. Od slov daleko k činům.
209. Paralýza
Strach. Hrůza. Útěk před nějakým člověkem či situací. Odpor.
210. Parkinsonova nemoc
Strach. Intenzivní potřeba všechny a všechno ovládat.
211. Páteř
Představuje životní oporu.
212. Páteř – bederní
Vina. Ustrnutí v problémech minulosti. Touha mít ode všeho pokoj.
213. Páteř – hrudní
Nedostatek citové opory. Pocit, že mne nikdo nemá rád. Potlačování projevů lásky.
214. Páteř – krční
Odmítání vidět druhou stránku problému. Tvrdost a nepružnost.
215. Kostrč a křížová kost
Nevyrovnanost, sebeobviňování vysedávání na starých bolestech Strach z nedostatku peněz, přátelství, lásky. Nedostatek finanční podpory.
216. Zakřivení páteře
Strach a snaha lpět na starých myšlenkách. Nedůvěra v život. Nedostatek mravní čistoty. Člověk bez nadšení a zapálených přesvědčení.
217. Paže
Představují schopnost a způsobilost přijímat životní zkušenosti.
218. Peptický vřed
Strach. Úzkostlivá snaha zavděčit se všem. Přesvědčení, že za nic nestojí. viz. Těž vředy, žaludek
219. Píštěl
Strach. Překážka v procesu zbavování.
220. Pláč
Slzy jsou řekou života. Kanou z radosti i ze žalu a strachu.
221. Plíce
Schopnost přijímat život.
222. Plicní potíže
Deprese. Smutek. Strach přijímat život. Pocit, že nejsem hoden žít naplno.
223. Plíseň
Frustrace z toho, že mě okolí nepřijímá. Neschopnost přirozeně postupovat kupředu. Pocit silné roztržitosti. Značná frustrace a zloba. Přílišné nároky a nedůvěra ve vztahu k druhým
224. Ploténky
Nerozhodnost. Pocit, že v životě nemám žádnou oporu.
225. Plynatost
Svíravé pocity. Strach. Nestrávené myšlenky.
226. Premenstruační syndrom
Podléhá zmatečným a zavádějícím názorům a vnějším vlivům. Zavrhování ženství.
227. Podvěsek mozkový
Představuje sídlo sebeovládání.
228. Podvrtnutí
Zloba a odpor. Odmítání postupovat v životě určitým směrem.
229. Pohlavní nemoci
Sexuální vina. Potřeba trestu. Přesvědčení, že genitálie jsou hříšné a nečisté. Zneužívání druhých.
230. Pohmožděniny
Drobné životní nesnáze. Trestání sama sebe.
231. Pomočování dětí
Strach z rodiče, většinou otce (viz též inkontinence).
232. Póry
Pocit, že nejsem čistý a že mě nikdo nemá rád.
233. Potrat
Strach. Strach z budoucnosti. Nesprávná volba času.
234. P.M.S.
Podléhá zmatečným a zavádějícím názorům a vnějším vlivům. Zavrhování ženství.
235. Prostata
Představuje mužský princip.
236. Prostata – potíže
Mentální obavy oslabující potenci. Sexuální tlak a vina. Přesvědčení, že člověk musí zestárnout. Kapitulace.
237. Prsa
Představují mateřskou péči a výživu.
238. Prsa – uzliny, cysty, nádory
Přílišná péče. Přehnaná starostlivost. Panovačnost. Překážky v růstu druhých.
239. Prsty
Představují detaily života.
240. Prsty na nohou
Představují detaily budoucnosti.
241. Prsty – malíček
Představuje rodinu a předstírání.
242. Prsty – palec
Představuje intelekt a obavy.
243. Prsty – prostředníček
Představuje vztek a sexualitu.
244. Prsty – prsteníček
Představuje svazky a smutek.
245. Prsty – ukazováček
Představuje ego a strach.

246. Průjem
Strach. Odmítání. Útek před někým nebo něčím.
247. Psoriáza
Strach, že mi někdo ublíží. Umrtnování smyslů a ega. Odmítání přijmout zodpovědnost za vlastní city.
248. Puchýře
Odpor. Nedostatek citové ochrany.
249. Rakovina
Velká křivda. Dlouhodobý odpor a zášť. Skryté tajemství či zármutek, který člověka vnitřně strahuje. Tajená nenávisť. Pocit, že nic nemá smysl.
250. Ramena
Jsou od toho, aby nesla radost, nikoliv břemena.
251. Ramena - kulatá
Vláčení břemen života. Bezmoc a beznaděj.
252. Revmatická artritida
Kritika autority. Pocit, že mne někdo ovládá a šikanuje.
253. Revmatismus
Pocit diskriminace. Nedostatek lásky. Chronická zatrpkllost. Odpor a zášť.
254. Rozedma plic
Strach přijímat život. Pocit, že nejsem hoden života.
255. Roztroušená skleróza
Zatvrzelost, nepřístupnost, neoblomnost, nepružnost, strach.
256. Ruce
Všemožné způsoby, jak nakládat se zkušenostmi. Držení a manipulace. Sevření a povolení. Pohlazení, štípnutí. Stisk a chňapnutí.
257. Rýma
Příliš mnoho událostí najednou. Mentální zmatek. Drobné křivdy. Přesvědčení typu, „Každý rok chytanu třikrát za zimu rýmu.“
258. Rýma chronická
Vnitřní pláč. „Dětské“ slzy. Oběť.
259. Rýma senná
Nahromaděné emoce. Strach z přesného časového harmonogramu. Přesvědčení, že mne někdo nebo něco pronásleduje. Vina.
260. Řihání
Strach. Příliš rychlé hltání života.
261. Sanice
Zloba. Zášť. Touha po pomstě.
262. Senilita
Návrat do bezpečí dětství. Vyžadování péče a pozornosti. Způsob ovládání bližních. Únik.
263. Sklerodermie
Pocit nejistoty a zranitelnosti. Pocit, že mne ostatní ohrožují a dráždí. Vytváření vlastní choroby.
264. Skleróza
Vzdor. Napětí. Zatvrzelá úzkoprsost. Odmítání vidět dobro.
265. Skleróza multiplex
Zatvrzelost, nepřístupnost, neoblomnost, nepružnost, strach.
266. Skolióza
Vláčení břemen. Bezmoc a beznaděj.
267. Slezina
Posedlost. Utkvělé představy, nutkavé myšlenky.
268. Slinivka viz též zánět slinivky
Představuje sladkost života.
269. Snět
Mentální morbidita. Utápění radosti v jedovatých myšlenkách.
270. Spáleniny
Zloba. Vztek. Vznětlivost.
271. Srdce
Představuje centrum lásky a bezpečí.
272. Srdeční potíže
Dlouho trvající citové problémy. Málo radosti. Zatvrzelost v srdci. Přesvědčení, že je nutné žít v napětí a stresu.
273. Stárnutí – potíže
Společné předsudky. Staré myšlení. Strach být sám sebou. Zavrhování přítomnosti.
274. Strabismus
Nespokojenost s tím, co vidím ve svém životě.
275. Šilhavost rozbíhavá
Strach pohlédnout na bezprostřední přítomnost.
276. Šilhavost sbíhavá
Odmítání vidět okolní svět, nedorozumění.
277. Strnulost
Strnulé rigidní myšlení.
278. Struma
Nenávisť pramenící z pocitu ublížení a porážky. Oběť. Pocit zmařeného života. Nenaplnění.
279. Stydká kost
Představuje ochranu genitálií.
280. Střeva – potíže
Místo, kde se tělo zbavuje odpadu.
281. Svalová dystrofie
Obrovský strach. Nesmírná touha ovládat všechno a všechny. Naléhavá potřeba bezpečí. Ztráta víry a důvěry.
282. Svědění
Touhy a přání, která jsou člověku proti mysli. Nespokojenost. Výčitky svědomí. Svrbění odejít nebo utéct.
283. Svrab
Infikované myšlení. Dovoluje ostatním, aby se vám dostali pod kůži.
284. Syfilis
Sexuální vina. Potřeba trestu. Přesvědčení, že genitálie jsou hříšné a nečisté. Zneužívání druhých.
285. Šedivění vlasu
Stres. Přesvědčení, že je nezbytné žít pod neustálým tlakem a v napětí.
286. Šedý zákal
Temná budoucnost. Neschopnost hledět s radostí do budoucna.
287. Štitná žláza – potíže
Ponížení. Pocit, že se nikdy nedostanu k tomu, co chci dělat.
288. Štitná žláza hyperfunkce
Mimořádné zklamání, nejsem chopen dělat, co chci. Uspokojování druhých, ne sebe.
289. Tasemnice
Silné přesvědčení, že jsem pouhou obětí druhých. Pocit, že jsem nečistý. Bezmoc nad postoji ostatních.

290. Tepny – ateroskleróza
Rozvádějí radost ze života.
291. Tetanus
Potřeba zbavit se zlostných, hlodavých myšlenek.
292. Tonsilitida
Strach. Potlačované emoce. Potlačovaná kreativita.
293. Toxikomanie
Útěk od sebe sama. Strach. Neznalost, jak mít rád sám sebe.
294. Trichofycie
Pocit, že nejsem dost dobrý nebo dost čistý. Podléhání tlaku ze strany druhých.
295. Trismus – ztížené
Zloba. Touha ovládat někoho nebo něco. Odmítání vyjadřovat své pocity.
296. Trombóza
Pocit osamělosti a strachu. Pocit, že za nic nestojím, že toho nedělám dost, že nikdy nic nezvládnou.
297. Trudovitost
Odmítání sama sebe. Štítivost vůči sobě.
298. Tuberkulóza
Sobectví a panovačnost. Kruté myšlenky. Odplata.
299. Tuk
Představuje ochranu. Přecitlivělost.
300. Ucpané póry
Pocit, že jsme nečistý a že mě nikdo nemá rád.
301. Únava
Odpor, nuda. Málo lásky k tomu co dělám.
302. Ureteritida, uretritida
Vztek, většinou na opačné pohlaví nebo partnera. Obviňování ostatních.
303. Ústa
Představují přijímání výživy a nových myšlenek.
304. Ústa – potíže
Zakořeněné názory. Nepřístupná mysl. Neschopnosti přijímat nové myšlenky.
305. Uši
Představují schopnost slyšet.
306. Ušní bolesti
Zloba. Odmítání slyšet. Přílišný rozruch a zmatek. Hádky rodičů.
307. Úzkost
Nedůvěra v přirozený běh života.
308. Vaječníky
Představují stvoření i tvořivost.
309. Varlata
Představují mužský princip.
310. Vitiligo
Pocit, že jsem zcela mimo hru, outsider, nezapadá do žádného společenství.
311. Vole
Nenávist pramenící z pocitu ublížení a porážky. Oběť. Pocit zmařeného života. Nenaplnění.
312. Vrozené vady
Karmické. Zvolili jste si přijít takto na svět. Rodiče si vybíráte sami. Tj. děti si vybírají rodiče.
313. Vředy- žaludeční a duodenální (dvanáctníkové)
Strach. Silné přesvědčení, až za nic nestojíte. Co vás užírá?
314. Vulva (lůno)
Představuje zranitelnost a citlivost.
315. Vypadávání vlasů
Strach. Napětí. Snaha vše ovládat. Nedůvěra v běh života.
316. Vyrážka (enantém)
Podrážděnost na odkládanými záležitostmi. Dětský způsob, jak si vynutit pozornost.
317. Výron
Zloba a odpor. Odmítání postupovat v životě určitým směrem.
318. Výtok – bílý
Přesvědčení, že ženy jsou ovládány opačným pohlavím. Zloba na partnera.
319. Vztekлина
Vztek. Přesvědčení, že odpovědi na vše je násilí.
320. Zácpa
Odmítání zbavit se starých myšlenek. Uvznutí v minulosti. Někdy i lakomost.
321. Záda
Představují životní oporu.
322. Špatné zakřivení páteře
Strach a snaha lpět na starých myšlenkách. Nedůvěra v život. Nedostatek mravní čistoty. Člověk bez nadšení a zapálených přesvědčení.
323. Zánět (všeobecně)
Strach. Zloba a frustrace z toho co se děje ve Vašem životě.
324. Zánět jater
Odpor vůči změně. Strach, zloba a nenávist. Játra jsou sídlem zloby a vzteku.
325. Zánět kloubů
Pocit, že mne nikdo nemá rád. Kritika, zášť.
326. Zánět kostní dřevě
Frustrace a zloba na samu podstatu života. Pocit, že mne nikdo nepodporuje.
327. Zánět kyčelníku
Strach. Obavy. Přesvědčení, že za nic nestojím.
328. Zánět ledvin
Přecitlivělá reakce na zklamání a neúspěch.
329. Zánět mandlí
Strach. Potlačování emoce. Potlačovaná kreativita.
330. Zánět oční rohovky
Nesmírná zloba. Touha udeřit osobu i věci, které uvidíte.
331. Zánět pochvy
Zloba na partnera. Sexuální vina. Trestání sebe sama.
332. Zánět sedacího nervu
Pokrytectví. Strach z peněz a z budoucnosti.
333. Zánět slepého střeva
Strach. Strach ze života. Zablokování proudu dobra.
334. Zánět slinivky
Odmítání. Zloba a frustrace z pocitu, že život pozbyl veškeré sladkosti.

Metodika profesní kvalifikace (PK) „Harmonizování energetického systému přikládáním rukou“

I. ÚVOD

Definice psychoenergetiky: Psychoenergetika je vědní disciplína, která doplňuje současnou vědu o poznatky, že lidské vědomí, myšlenky, vůle a chtění mohou ovlivňovat subjekty živé i neživé přírody jako subjektivní realitu.

Psychoenergetika se vztahuje na hmatatelný vliv vědomí na fyzikální a biologickou soustavu. Vzájemné působení (interakce senzibila a soustavy) může být úmyslné (vědomé) nebo mimovolní (spontánní) a příslušný přenos energie může sahát od mikroskopické deformace na atomární úrovni přes makroskopickou deformaci předmětů až po velmi drastické hromotlucivé účinky. (Prof. G. Jahn, děkan fakulty inženýrské a užitých technických věd na universitě v Princetonu.)

Profesní kvalifikace (PK) „Harmonizování energetického systému přikládáním rukou“ patří do psychoenergetických činností člověka a je jednou z nejstarších technik sloužících ke zlepšení regeneračního systému lidského těla. Předpoklady pro poskytnutí této služby jsou:

1. Sensibilita poskytovatele.
2. Soucítění s trpícím.
3. Chtění pomoci.

Na základě těchto předpokladů může tuto pomoc poskytovat každý člověk. Osvědčení a tudíž i odměnu za poskytnutou službu může získat pouze ten, u kterého byly tyto schopnosti ověřeny přístrojově (medicinskými diagnostickými přístroji založenými na měření energetických změn).

Poznámka: tato profese patří do regeneračních činností a tyto profese podléhají regulaci podle Živnostenského zákona – viz Vázané živnosti v příloze č. 2 k Živnostenskému zákonu

II. POPIS DŮLEŽITÝCH MEZNÍKŮ VE VÝZKUMU PSYCHOENERGETIKY

V letech 1983 až 1991 existovalo při VŠCHT Praha výzkumné pracoviště Psychenergetická laboratoř (PEL), která jako katedra 93 fakulty Chemicko-inženýrské měla za úkol ověřit možnosti využití schopnosti senzibilů v různých odvětvích Národního hospodářství. Výzkum byl zaměřen do dvou oblastí:

1. Mentální diagnostika
2. Mentální energetika (aktivace).

Mentální diagnostika spočívá v dekodování informací zakódovaných ve hmotě.

Mentální energetika spočívá v takovém ovlivňování (aktivaci) látek a jejich strukturních mikro- a infra-komponent (buněk, molekul, atomů a jejich částic) mentálním působením senzibila, které se navenek projeví změnou jejich vlastností a chováním vůči prostředí, např. změnou růstu živých organismů, gravitačních silových polí apod.).

Prof. RNDr. PaedDr. František Kahuda, CSc.

V letech 1986 až 1987 byly ověřovány v rámci výzkumného úkolu PEL VŠCHT Praha možnosti využití

sensibilních schopností v oboru zdravotnictví. Výzkum byl prováděn s povolením Vědecké rady MZ ČR v sedmi OÚNZ a týkal se porovnání diagnostiky senzibila (mentální diagnostika) s diagnózou lékaře. V OÚNZ Hustopeče prováděl MUDr. L. Oliva navíc ovlivňování bolesti hlavy senzibilem. Aktivace byla provedena metodou přikládáním rukou, a tím se tento výzkum stal základem poznatků o propojení akupunktury s mentálním působením senzibila.

Úkolem celkového výzkumu mělo být zjištění, zda fenomén mentální diagnostiky a aktivace je ověřenou realitou a měla být zjištěna i podstata tohoto fenoménu. Při oponentuře výzkumného úkolu na VŠCHT Praha dne 15. 10. 1988 bylo oponentní radou konstatováno:

**jev je objektivní realitou, podstata
nebyla objasněna.**

Při následném poskytování služby „Harmonizování energetického systému přikládáním rukou“ byly zjištěny mnohé souvislosti mezi akupunkturou a touto profesí. Nejdůležitějším poznatkem a společným prvkem je harmonizování energetického systému člověka. Z akupunktury jsme převzali hypotézu, že přes akupunkturní body ovlivňují ozdravné energie vnitřní orgány a známkou harmonie je, že akupunkturní body dosahují hodnoty odporu 50 Ohmů.

- Pokud v místě akupunkturního bodu je odpor menší, je třeba toto místo tzv. budít.
- Pokud odpor přesahuje 50 Ohmů, je třeba toto místo tlumit. K tomuto účelu používá akupunkturista různé druhy jehel, pomocí nichž je schopen harmonie dosáhnout.

Ověřili jsme si (medicinskými diagnostickými přístroji), že přikládáním rukou je možno tohoto stavu dosáhnout především, pokud senzibil pracuje jako „prostředník“ (spontánní působení), tj. tělem senzibila přecházejí do těla klienta ozdravné energie, ale nejsou to energie z těla senzibila. Kromě jiného zdůrazňujeme, že senzibil má působit na celé tělo (všechny akupunkturní body), zatímco akupunkturista většinou ovlivňuje body souvisejících s řešeným problémem. Tudíž zkušený senzibil může při působení dosahovat i lepších výsledků než akupunkturista.

III. DVA ASPEKTY REGENERAČNÍHO PROCESU

1) Za první aspekt regeneračního procesu klienta považujeme sdělit náš názor na nemoc a uzdravovací proces. Jsme přesvědčeni, že obojí se dá vysvětlit přirozeně pomocí přírodních zákonů. Základem je existence fundamentálního záření hmot. Každá hmota vyzařuje, živá i neživá. Nemoc je způsobena selháním imunitního systému, které umožní přebudování škodlivých mikroorganismů, které následně přeroste ve stav, nazývaný nemoc. To znamená, že nemocný orgán září jinak než zdravý. Na tomto principu jsou konstruovány medicínské diagnostické přístroje.

Senzibil nemocný orgán detekuje citem. Podle citlivosti buď vycítí, nebo případně vidí. Zde je třeba upozornit na skutečnost, že nemocný orgán vyzařuje škodlivé energie (záření) a toto ovlivňuje i orgány sousední. Proto může senzibil vnímat i je jako poškozené

orgány. Tak se stává, že senzibil při působení zpočátku vnímá onemocnění jako rozsáhlé (břicho), které se působením senzibila zmenšuje (žaludek). Pokud při průběhu nemoci (a hlavně jejím zanedbání) dojde k poškození orgánu, většinou lékař je schopen stanovit správnou diagnózu i způsob léčení. Pokud se spíše jedná o funkční poruchu, jedná se většinou o tzv. psychosomatické problémy, při nichž zkušenosti senzibilové mohou být úspěšnější než lékaři.

V současnosti se jedná asi o 40 % zdravotních problémů, které negativně ovlivňují pracovní výkonnost a spokojený život člověka.

Každé onemocnění je provázeno příznaky (bolest, únava, snížení pohyblivosti aj.). Tyto příznaky jsou velice nepříjemné, přesto mají i pozitivní stránku – mají člověka upozornit na vyvstávající problém. Pokud je neřeší, onemocnění se prohlubuje a člověk končí u lékaře nebo senzibila. Důležitou skutečností je, že pokud nemocný člověk navštíví senzibila, který harmonizuje jeho energetický systém, je senzibil svým působením schopen zmírňovat příznaky onemocnění. Jsme přesvědčeni, že se jedná o energetické působení (interferenci dvou záření – negativního z nemocného orgánu a pozitivního ze senzibila).

2) Toto zmírnění příznaků velice ovlivňuje myšlení pacienta. Myšlení je druhou nesmírně důležitou složkou regeneračního procesu. Někdy utrpení způsobené příznaky (především bolest) je tak velké, že ho nedokáží odstranit ani lékaři a ani žádné léky. Pro úspěšné uzdravování by potřeboval klient dosahovat největšího klidu a spokojeného života. Bohužel myšlení, zvláště pokud je spojeno se strachem, vytváří spoustu negativní energie, která především ovlivňuje klienta.

Je docela dobře možné, že tato energie je trvale spjata s mozkem a centrální nervovou soustavou a ovlivňuje jejich činnost. Tuto hypotézu opíráme o záznamy z diagnostického přístroje SEGMENT ELEKTROGRAF, kdy teprve po několikerém působení senzibila byla zaznamenána odezva hlavy na energetický podnět. Přístroj Segment Elektrograf obdržela AV ČR po roce 1989 od německých vědců. MUDr. Pekárek na něm pracoval jako její zaměstnanec. Princip tohoto přístroje spočívá ve snímání velikosti kožního odporu ve vybraných místech klienta (hlava, plec, břicho, pánev). Tato místa jsou postupně drážděna a zjišťují se odezvy, ze kterých se stanovuje lékařská diagnóza.

Tim, že se klient nedokáže zbavit negativního myšlení, nejenže destrukční proces prohlubuje, ale otevírá se i negativním energiím svého okolí a sám se stává zdrojem negativních energií. Tak se stává často nepříjemným i svému okolí. Na význam myšlení poukazuje řada případů, kdy uzdravování u stejných onemocnění probíhá naprosto odlišným způsobem. Každý člověk do uzdravování vstupuje s jinými fyzickými i psychickými předpoklady. Každé onemocnění bývá způsobeno více podněty a pro vznik je nepotřebuje mít všechny. Pokud se týká psychiky, každému je známo, že nemoc řeší jinak optimista a jinak pesimista, a že se to projevuje i délkou uzdravování.

IV. OCHRANA SENZIBILA

Na začátku upozorňuji všechny senzibily, kteří chtějí harmonizovat lidské tělo, na skutečnost, že při působení na nemocného člověka přicházejí do styku (propojují se) někdy s velmi negativními energiemi. Základním pravidlem je: nepůsobte na nemoci, kterých se bojíte. Zvláště začínající senzibilové zpočátku propadají někdy jisté euforii, že mají zvláštní dovednosti a schopnosti, což často vede k přeceňování vlastních schopností.

Když jsem začínal energeticky pomáhat, vedl mne zpočátku pan Calábek, tehdy významný spolupracovník PEL – takže jsem nejdříve dostával k ovlivňování takové problémy, jako byly bolesti kloubů, páteře – zkrátka problémy, jichž bych se dokázal sám zbavit bez jakékoliv pomoci. Začínající senzibil potřebuje zprvu ovlivňovat jednodušší problémy, aby si také jeho tělo zvyklo na tento druh činnosti.

Někteří senzibilové dělají před působením vlastní diagnózu, potom ovlivňují, jiní se řídí radou, kterou jsem dostal, když jsem po prvním úspěchu prosil M. Calábka o radu, jak dal postupovat. Ta zněla: „Dej ruce a o nic se nestarej“. Tato rada se plně shoduje s radou mnoha duchovních léčitelů. Takto prováděné harmonizování patří do činnosti spontánní, kdy činnost mozku se nachází ve stavu theta (lehký spánek) nebo stavu alfa při duševním klidu ve stavu bdění.

Sám jsem od samého počátku spolupráce v PEL neměl v oblíbě dělat diagnózu, přesto jsem se tomu nevyvaroval úplně, především zpočátku. To mne však přivedlo k poznatkům o energetickém harmonizování a akupunktuře. Zda někdo dělá diagnózu (činnost volní, vědomá) nebo ne, je to jeho způsob pomoci – možná, že to souvisí i s jeho založením. Nevýhodou však je, že při tomto působení dochází k oslabení senzibila, který se musí sám po určitém počtu klientů „dobíjet“.

Na základě těchto zkušeností budeme preferovat stav být „pouze prostředníkem“, kdy senzibil pracuje ve stavu vědomí alfa nebo theta. Je to výhodné i pro samotného senzibila.

Důvody:

1. Hlavní důvod je, že klient obdrží při působení pouze tolik energie, kolik v daném okamžiku potřebuje a jeho tělo je schopno zvládnout.
2. Při působení se senzibil sám účastní vlastního uzdravovacího procesu, pokud to potřebuje.
3. Při tomto působení se přetváří vlastní tělo senzibila být odolnější tomuto způsobu práce s ozdravnými energiemi.
4. Senzibil má působit tak dlouho, aby všechny orgány byly zharmonizovány – tzn., aby byly vytvořeny podmínky pro denní regeneraci lidského těla klienta.

Nakonec chceme zdůraznit, že tuto profesní kvalifikaci nepovažujeme za žádnou léčebnou metodu, ale za osobní službu podléhající regulaci Živnostenským zákonem obdobně jako např. masáže.

Ing. Vlastimil Bažant

předseda ČEPES, akreditovaného živnostenského společenstva HK ČR

**Tato kapitola je určena pro
informace praktikujícím
senzibilům - psychoenergetikům,
členům i nečlenům ČEPES.**

Víte, že dlouholetou snahou vedení ČEPES je začlenit dvě psychoenergetické profese do NSK (Národní soustavy kvalifikací). Obě dvě považujeme za osobní službu, v žádném případě profesní kvalifikace „Harmonizování energetického systému člověka“ není žádnou léčebnou metodou. V roce 2011 se nám je podařilo za pomoci vrcholových orgánů HK ČR zařadit do řešení v rámci Sektorové rady pro osobní služby ostatní. V současné době existuje 29 sektorových rad, které ve svém oboru řeší zařazení profesí do NSK, které existují na trhu práce, ale pro které neexistuje školské vzdělávání, zabezpečující získání potřebných znalostí a dovedností. Např.: sektorová rada pro zemědělství, chemii, stavebnictví osobní služby atd. Předkladatele nových profesních kvalifikací žádají přes sektorové rady Koordinační radu o jejich zařazení a dořešení v příslušném roce. Koordinační rada je vrcholovým orgánem sektorových rad a skládá se ze zástupců Svazu průmyslu a dopravy ČR, Hospodářské komory ČR, Ministerstva školství, Ministerstva práce a soc. věcí a zpracovatelské firmy Trexima.

Na podzim roku 2011 nám koordinační rada slíbila, že obě profesní kvalifikace budeme řešit v roce 2012. K povolení došlo ale teprve po osobní intervenci v březnu 2012 a to ještě pouze pro profesi proutkař, později přejmenovanou na „Detekci anomálií zemské kůry“. A ještě jedno omezení – mohli jsme zpracovat pouze kartu typové pozice. V roce 2013 jsme zpracovali návrh kvalifikačního a hodnotícího standardu a celý rok 2014 a první polovina roku 2015 byly věnovány připomínkám k těmto standardům. Konečně na schůzi Sektorové rady pro osobní služby ostatní ze 17. 9. 2015 jsme obdrželi toto oznámení:

Dne 2. 9. 2015 proběhla schůzka se členy pracovní skupiny, sektorové rady, MŠMT a NÚV (Národní ústav pro vzdělávání), kde byly vypořádány všechny

připomínky MŠMT. Profesní kvalifikace byla upravena a zaslána na MŠMT ke schválení ve 42. sadě.

A potom jsme už jenom čekali. A dočkali jsme se. Dne 3. 12. 2015 obdržel ing. Bažant zprávu od PaedDr. Věry Němcové z NÚV toto sdělení:

S velkou radostí sděluji, že byl včera schválen standard profesní kvalifikace detekce anomálií zemské kůry (42. sada). Standard bude v nejbližších dnech zveřejněn na webových stránkách NSK - <http://www.narodnikvalifikace.cz/vyberkvalifikace/profesni-kvalifikace/skupiny-oboru-35>

**A JAK JE TO S KVALIFIKACÍ „BIOPRAKTIK
– HARMONIZOVÁNÍ ENERGETICKÉHO
SYSTÉMU ČLOVĚKA“?**

Tato profese byla schválena Sektorovou radou služeb. Do zpracování nebyla povolena pro odpor pracovníků MŠMT. Ani my jsme nenaléhali na další zpracování, protože při inovacích metodik zpracování byla vložena klauzule, že předkladatel musí současně s návrhem doložit, že existuje ministerstvo, které nad profesi převezme záštitu. A to jak znáte postoje ministra zdravotnictví, není lehký problém.

Proto vedení již koncem roku 2013 přijalo rozhodnutí, že bude s touto profesí seznamovat veřejnost. Podle odezvy z přednášek to bylo správné rozhodnutí. Současně jsme vypracovali metodiku provádění této profese. Samozřejmě, že budeme i nadále usilovat o legalizaci (tj. zařazení do NSK). Ale dáme ji k dispozici těm, kteří o ni budou mít zájem. Budeme se snažit o získání nových adeptů, protože v současnosti je v ČEPES řada praktikujících, kteří byli ovlivněni různými školami (REIKI, Ludger) a je otázka, zda splní standardy nové profesní kvalifikace. Tato profesní kvalifikace není jednoduchá a klade na senzibila značné nároky, ale je i velice samotnému senzibilovi užitečná, Proto jsme také rozhodli, že metodiku zveřejníme napřed ve Zpravodaji, potom na našich webových stránkách a časopisech, pokud o ni budou mít zájem.

ÚVOD

KVALIFIKACE

ČLÁNKY

ČASTÉ DOTAZY

PRESS

Detekce anomálií zemské kůry (kód: 69-057-M)

Autorizující orgán: [Ministerstvo zemědělství](#)

Skupina oborů: [Osobní a provozní služby](#)

Povolání: [Proutkař](#) ⓘ

Platnost standardu: od 1.12.2015 do neomezeně

Kvalifikační úroveň: 4

Kvalifikační standard

Hodnotící standard

Autorizované osoby

Uznatelnost kompetencí

KE STAŽENÍ

[Kvalifikační standard](#)

[Hodnotící standard](#)

[Záznam o průběhu a výsledku zkoušky](#)

Pro otevření a vyplnění formuláře si

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 2

Energie mateřské lásky

V tomto článku popisují energetické působení mateřské lásky, působící nezměněnou silou u fantomu před 70ti lety zemřelé matky. Duch matky byl vyvolaný poměrně snadno při spiritistické seanci malých dětí v domě spojeném s tragédií matky před 70 lety. Poukazují také na nebezpečí, které spiritistické seance vůbec představují, hlavně pro mladého člověka. V úvodu uvádím skutečný případ, který byl vysílán v televizní sérii PSI-Factor pod názvem „Ukolébavka ducha matky“.

Káťa a její tři osmileté kamarádky ze školy sedí v domě Kátiných rodičů u stolu, aby pomoci „Isis hvězdy“ (dřevěná hvězda s magickým okem uprostřed, ležící volně na kulatém stolku) vyvolaly ducha. Dívky se drží za ruce a zapřísahají ducha, který se má u nich ohlásit. Káťa padne brzy do transu a vidí, že oknem přichází duch mladé ženy působící velmi opravdově a živě, který zpívá ukolébavku pro svou malou dceru Celindu.

Zde bych chtěl upozornit na okolnost, že normálního ducha zemřelého může vnímat jen osoba schopná mimosmyslového vnímání, tedy osoba v transu, médium. Jestliže však má duch tolik energie, že se může za pomoci média a jeho bioplasmatického pole materializovat, může být vnímán jako živá osoba i ostatními přítomnými. Jako se v tomto případě patrně stalo. Duch mladé ženy jde k dívkám a tyto prchají a skrývají se. Duch potom zmizí. Káťa zapřísahá své kamarádky, aby doma rodičům nic neříkaly. Káťa je dcera členky parapsychologické skupiny a je nadaná schopností mimosmyslového vnímání. Bydlí s rodiči ve staré velké vile s mnoha místnostmi.

Poněvadž nyní lehce upadá do transu i bez pomoci Isis-hvězdy, zjevuje se jí nyní častěji duch mladé ženy, která velmi lehce oděná, zpívá ukolébavku pro svou malou dceru Celindu a sahá vždy po jedné dívce ze skupiny. Zjevuje se dívkám i doma, když dívky spí, láká dívku k sobě, objímá ji svými pažemi a odnáší ji.

Parapsychologická skupina se ujímá tohoto případu a podle líčení dětí a popisu zjevení ženy zjistí, že tato žena, Ellis Bergová bydlela před 70 lety v domě, kde nyní bydlí Káťa se svými rodiči. Tento dům byl dříve domem prostitutek pro „lepší kruhy“ zákazníků a Ellis tam bydlela s ostatními prostitutkami i se svou dcerou Celindou, poněvadž se stále zdráhala dát dceru pryč pro adopci. Osmiletá Celinda jí byla násilím odňata a dána do sirotčince a matka byla obžalovaná z prostituce a zavřená do vězení, kde po půlročním trápení zemřela. Ve vězení stále volala po své dceři. Parapsychologové hledají horečně tuto Celindu, nyní 78letou, nejdříve v sirotčinci a potom najdou její adresu. Stará žena je však za žádnou cenu nechce přijmout, říká že nenávidí svoji matku, že jí, tehdy osmileté, slíbila, že si pro ni přijde, ale že ji od té doby už neviděla, ačkoliv toužebně neustále na matku čekala. Parapsychologové jí říkají, že matka po půl roce po jejím odchodu do vězení, zemřela žalem, že tedy nemohla pro ni

přijít. Nakonec se parapsychologům podaří starou ženu přesvědčit, aby jim pomohla, že na tom závisí osud čtyř malých dětí.

Šéf skupiny parapsychologů chce fantom matky přesvědčit, že už je mrtvá, že duch může odejít do záhrobní. Po zmizení dvou dívek z této čtyřčlenné skupiny, jde parapsycholog k rodičům třetí dívky, aby zamezil další „únos“ dítěte. Dívka v noci ve snu vidí ducha mladé ženy zpívajícího ukolébavku pro svou dceru Celindu. Duch láká dívku k sobě, vezme ji do náručí, ale parapsycholog, který to pozoruje, brání tomuto únosu a přesvědčuje ducha, že dívka není její Celinda, že duch je už dávno mrtev. Materializovaný duch mu však nevěří, nereaguje na toto vysvětlení, odmrští parapsychologa stranou a odchází s dítětem v náruči. Mezitím zbývá ze skupiny čtyř dívek už jen samotná Káťa a její matka ji ve dne v noci hlídá. Tuto noc má Káťa zase vidění fantomu, této ukolébavku zpívající mladé ženy. Duch zpívající ženy ji k sobě láká a Káťa ho následuje, je však její matkou vášnivě bráněna a zdržována. Matka se staví materializovanému fantomu na odpor, bojuje s ním, tvrdí, že Káťa není Celinda, její dcera, ale že patří jí, ona že je matka Káti. Matka je duchem odmrštěna nazpět a duch mladé ženy odnáší Káťu v náruči pryč.

V okamžiku největší nouze se ve dveřích místnosti objeví skutečná, nyní 78letá Celinda v doprovodu parapsychologů. Duch zemřelé Eliis Bergové se okamžitě upne na přicházející starou ženu, poněvadž energetické spojení k bioplasmatickému tělu její skutečné dcery stále trvá a uvolní Káťu ze své náruče. Káťa hledá ihned ochranu u své matky. Duch ženy objímá svoji 78letou dceru Celindu a ta se ptá: „Jsi skutečně moje matka? Čekala jsem na tebe tak dlouho.“ Duch odpovídá: „Ano, já jsem tvoje matka, ale nemohla jsem dříve pro tebe přijít.“ Duch matky objímá svými pažemi Celindu a v jeho představách se tato stává malým dítětem a duch s tímto obrazem osmileté Celindy v náruči pomalu mizí do záhrobní. Tím také povolilo fantomem ovládané zajetí tří osmiletých dívek a tyto jsou nyní volné.

Nyní snad jako dodatek k vysvětlení tohoto případu. Mladá žena Ellis Bergová byla citově velmi silně poutána ke své dceři Celindě tehdy před 70 lety. Když však se prostitutka nechtěla za žádnou cenu své dcery vzdát, byla jí tato násilím odňata a mladá žena zemřela brzy na to ve vězení po velkých duševních útrapách. Její duševno bylo za jejího života emocionálně silně vázáno na místa, kde žena se svou dcerou Celindou žila šťastně od narození dcery až do jejich osmi let, kdy jí dcera byla násilím odňata. Tyto silné emocionální energie zůstaly v jejím astrálním těle po její smrti. Duch Ellis Bergové mohl být snadno vyvolaný malou Káťou, jako médiem v domě, kde Ellis Bergová před 70 lety se svou dcerou žila. Silná emocionální energie ducha z doby kdy Ellis zpívala své Celindě ukolébavku, způsobila za pomoci bioplasmatického pole malých dívek materializované zjevení ducha matky, který mohl nasbírat tolik energie, že mohl postupně unášet tři malé dívky a fyzicky překonat odpor jejich rodičů či jiných osob. Duch nevěděl, že to v těch případech nebyla Celinda, byl veden jen emocionální energií, která mu tehdy v živém těle Ellis Bergové ve vězení

zůstala jako touha vzít k sobě i násilím ji odňatou dceru Celindu.

Profesor Holzer se dlouho zabýval otázkou, co je podstata duchů. Duch je podle něho přežívající část duševna člověka, který zemřel tragickým nebo násilným způsobem. V okamžiku smrti je narušeno odloučení duševní energie od materiálního těla emocionálním šokem, který zabrání normálnímu přechodu energie do hyperprostoru. Následkem tohoto šoku není smrt ve vědomí umírajícího registrována. Namísto toho trvá život v duchu zemřelého nadále a duch nemůže poznat realitu smrti ve svých neúplných paměťových záznamech. Poněvadž duševno duchů obsahuje jen část paměti, neví že zemřeli, zvláště když za pomoci média cítí živé tělo média a mohou hovořit jeho hlasem. Nejsou schopni si svůj stav ujasnit a vypořádat se se skutečností jejich bytí. Nemohou pro sebe nic udělat a jsou vázáni emocionálními energetickými záznamy místa tragédie. Jsou odkázáni jenom na pomoc živých lidí.

Duch Ellis Bergové byl vázán silnými emocemi mateřské lásky k místům, kde Ellis žila se svou dcerou a tyto silné emoce nedošly splnění násilným oddělením dítěte od matky. Tyto silné emoce nesplněné mateřské lásky poutaly ducha Ellis Bergové k dívkám stejného věku, jako byla její Celinda. A poněvadž duch má jen části paměti, nedovedl tedy rozeznávat mezi Celindou, které platily nejsilnější emoce vyjádřené ukolébavkou matky a mezi ostatními osmiletými dívkami. Teprve když se duch Ellis Bergové setkává s její skutečnou dcerou, může tuto podle jejího energetického obalu poznat. Parapsychologové se pokoušeli duchovi vysvětlit skutečnou situaci, ale neměli žádný úspěch. Teprve setkání ducha matky se skutečnou dcerou Celindou dodá duchovi chybějící informace a dovolí mu odejít do záhrobí.

Duch Ellis Bergové byl vyvolán osmiletými dívkami při jejich seanci a tím pro něho byly tyto dívky podnětem k hledání. Chtěl bych se zde zmínit o zlobných účincích spiritistických seancí pro lidi duševně labilnější, pro malé děti a mládež vůbec. Experiment vyvolání ducha má zvláště negativní účinky pro ty, kdo jsou na konci se svými nervy a pro mladého člověka vůbec. Při spiritistických seancích bývá vždy možné, že jeden z účastníků upadne do transu, do sugestivně vyvolané autohypnózy. Tuto oběť nazveme médium. V našem případě to byla malá Káťa. Médium pevně věří na fiktivní představy vytvořené jeho podvědomím. A jestliže se k tomu připojí zjevení ducha nebo psychokinetické jevy, nastává velké nebezpečí rozpolcení duševní osobnosti dítěte i všech mladistvých účastníků seance, kteří mohou potom trpět psychózou vedoucí až k duševním poruchám.

Ta druhá tvář

Tento skutečný případ, vysílaný v televizní serii Poltergeist v červenci 1998 pojednává o riziku, které představují jasnovidci pro občany vyhledávající jejich pomoci. Většina z nich jsou šarlatáni, kteří jsou důvěřivými lidmi žádajícími jen pozitivní předpovědi, přímo zatlačení do klamných předpovědí, když si předtím obstarali za pomoci sensibility a podmíněné telepatie od zákazníka vlastní, pro něho potřebné informace.

Pani Hoppová se rozhodla vyhledat pomoc jasnovidce. V jejich nynějším domě, kam se právě nastěhovala se svým synem Peterem, se dějí podivuhodné události. Nádobí létá po kuchyni sem a tam, dveře se samy otvírají, nábytek, který byl přestavěn, se vrací na své původní místo. Paní Hoppová se už domnívá, že tyto děje produkuje ona sama nebo její syn psychokineticky. Syn nevěří z počátku matce, že tyto události se v domě dějí, až se sám na vlastní oči přesvědčí. Do domu přichází jasnovidec Jeffrey Star, právě když elektrikáři jsou při renovování domu ohrožováni. Jeffrey říká paní Hoppové, že koupila dům, ve kterém straší. Když se pak uholil do hlavy, přichází do transu a říká paní Hoppové, že vidí scénu vraždy, která se tehdy v domě přihodila. Vidí v ložnici domu mladou ženu, jejíž smrt byla policií uváděna jako sebevražda.

Parapsychologové se ujímají vysvětlení psychokinetického hřmocením v domě a zjistí, že jevy způsobuje svým podvědomím paní Hoppová i její syn, oba nadaní mimosmyslovým vnímáním. Otázkou je, proč oba způsobují jevy psychokinetického hřmocením teprve nyní, v tomto domě? Zřejmě přijímá nyní jejich podvědomí podněty cizích, v domě zemřelých osob. Rachel z týmu parapsychologů pátrá za pomoci Petera na půdě domu po dalších informacích, týkajících se psychokinetického hřmocením a oba uvidí zjevení mladé ženy, která volá: „Ty se chceš nechat se mnou rozvést? Potom budeš zase ten ubohý chudák, cos byl dříve!“ Zjevení pokračuje v hovoru a žena říká, že má svého muže Viktora ráda, ale že on ji bije a trýzní. Peter nachází na půdě mezi starými tiskovinami deník mladé ženy Sandry, která popisuje martyrium s jejím mužem Viktorem, který ji často tělesně trýznil. Ukáže deník své matce. Na to se zase projeví jevy psychokinetického hřmocením a deník je na kusy roztrhán. Kdo však se chce mstít Sandře zničením jejího deníku?

Jasnovidec Jeffrey Star se projevuje jako šarlatán a předem požaduje od paní Hoppové větší částku peněz. Syn paní Hoppové mezitím uvědomil policii, která Jeffreya jako už dříve usvědčeného podvodníka, odvádí z domu paní Hoppové. Tento Jeffrey Star má však i mediální schopnosti. Jeho dědeček pracoval jako médium. Jeffrey získal své jasnovidecké schopnosti po pádu v cirkusové aréně a ráně do zátylí. Tyto schopnosti zneužívá za pomoci kouzelnictví a chemie k vytahování peněz od lidí. Pomáhá mu zde i jeho původní cirkusové zaměstnání. Parapsychologové se však Jeffreya ujímají a chtějí zjistit, zda má opravdu jasnovidecké schopnosti. Vezmou ho od policie sebou a prošetřují ho. Jeffrey říká, že viděl skutečně v ložnici domu paní Hoppové vraždu muže a pak následovně sebevraždu mladé ženy. Mezi tím parapsychologové zjistí podle rekonstruovaného deníku mladé ženy Sandry a podle dalších informací, že před 70 lety spáchala Sandra Braskinová, mladá majitelka domu, ve kterém nyní bydlí Hoppovi, sebevraždu. Její muž Viktor Braskin tehdy zmizel a nikdo ho už nespatriil. Parapsychologové chtějí u jasnovidce Jeffreya udělat zkoušku, zda tento jak sám tvrdí, má skutečně „druhou tvář“. Zda vidí nejen do budoucnosti, ale i do minulosti. Všichni společně jdou do domu paní Hoppové.

Parapsychologové dají Jeffreysi do rukou deník mladé ženy Sandry Braskinové psaný roku 1928, aby Jeffrey psychometricky podle energetických

záznamů v deníku v transu líčil tragédii před 70 lety. Jeffrey přejde do transu a vidí v ložnici domu za dřevěnou stěnou starou skříň. Parapsychologové otevírají dřevěnou stěnu ložnice a nachází tuto skříň, jsou však neznámou silou od skříňe odmrštěni. Jeffrey jim říká, že je varoval, aby to nedělali. Pak společně otevřou skříň a najdou v ní mumifikovaného mrtvého muže. Jeffrey upadne znovu do transu a popisuje smrt tohoto muže. Vidí mladou ženu Sandru, která je bitá a trýzněná svým mužem Viktorem. Jeffrey pokračuje v popisu vidiny z roku 1928 a říká, že mladá žena se v kuchyni ozbrojila nožem a jde do ložnice, kde na posteli spi její muž. Několikrát probodne tělo spícího muže a tělo mrtvého ukryje ve skříni za dřevěnou stěnou, kterou zase složí dohromady. Po tomto činu spáchá sebevraždu. Tělo zavražděného Viktora Braskina leželo ve skříni oddělené dřevěnou stěnou po 70 let.

Po nalezení mrtvého těla Viktora Braskina se však situace stává dramatickou. Duch zavražděného Viktora se zmocní těla mdla Jeffreya, prostoupí ho a hovoří hlasem Viktora Braskina a chce všechny přítomné, kteří jsou, vinni za jeho současný stav, zabít. Parapsychologové mu neposkytnou možnost se přes bioplasmatické pole média Jeffreya materializovat a vysvětlují mu neustále situaci, že už je dávno mrtev, že jeho vražednice, jeho vlastní žena Sandra hned po jeho smrti spáchala sebevraždu, že je sama tímto stavem dostatečně potrestána. Duch mrtvého Viktora pomalu opouští tělo média Jeffreya a zmizí do záhrobní hyperprostoru. Jeffrey slibuje po procitnutí z transu, že už nikdy nebude klamat lidi, kteří ho prosí o radu a pomoc. Rovněž zjevení Sandry, či Viktora a jevy psychokinetického hřmocení se navždy z domu paní Hoppové ztratily.

Zbývá snad vysvětlení jevu psychokinetického hřmocení v domě paní Hoppové. Duchové Sandry a Viktora byli vázáni emocionální energií na místo tehdejší tragédie. Mohli způsobovat jevy psychokinetického hřmocení jen nepřímo, jen za pomoci podvědomí živých lidí, paní Hoppové a jejího syna Petera, senzibilů, kteří impulsy energie duchů mohli přijmout od svých podvědomí. Podvědomí živých lidí mohlo pak jevy psychokinetického hřmocení způsobit, aniž si osoby mohly toho být vědomy.

Teleportace

Zde bych chtěl popsat jeden z mnoha skutečných případů teleportace, tohoto přenesení na dálku v nulovém čase přes transportní kanály v hyperprostoru. Tento případ byl uváděn v březnu 1998 v televizním seriálu PSI-Factor.

Dva starší manželé jedou v Anglii v noci domů, když se náhle před jejich vozem objeví na silnici bílý, jasný mrak. Muž zastaví vůz a když bílý mrak zmizí, stojí před nimi na silnici asi 45letý muž ve staromódním obleku, který si zakrývá oči před světlem reflektoru auta a vystrašeně hovoří ve staré angličtině ze 17. stol. Hledá své pozemky a svůj dům, ale krajina je zcela změněná. Manželé ho vezmou na policii, kde muž tvrdí, že zde v kraji bydlí a udává své jméno a rok narození v 17. století. Policie si s ním neví rady a předá ho parapsychologické skupině. Profesor Fox se pokouší u muže pomocí hypnotické regrese překonat blokádu paměti, ale nedaří se mu to. Muž si na nic, mimo údajů o jeho rodině a o venkovském sídle nevzpomíná. Zřejmě u něho, jako i u ostat-

ních teleportovaných, kteří se zase na zemi objevili, působí trvalá blokáda paměti. Muž stále myslí, že je před božím soudem a že profesor Fox, starší muž se šedivým vlasem a vousy je Bohem, který ho bude soudit. Je zcela zmaten a prosí o milost, že je nevinný, že hledá stále svoji rodinu. Po 300 letech tuto ovšem nemůže najít. Vědci se nadále pokouší jeho paměti pomoci a vezmou ho na místo, kde byl na silnici nalezen. Jdou lesem porostlou krajinou a přicházejí ke staré kamenné věži. Muž ihned reaguje, jde k věži a tvrdí, že ji sám postavil. Hledá dále svůj dům, který stál nedaleko, ale nenachází jej. Je tím úplně zmaten, říká, že jeho sídlo bylo nedaleko této kamenné věže. Vědci dále pátrají v okolních vesnicích po stopách tohoto muže a nachází rodinu, která s hrdostí ukazuje obrazy svých šlechtických předků ze 17. století a vědci s překvapením zjistí, že mají před sebou přesný obraz nedávno nalezeného muže. Rodina říká, že se doslechla, že uvedený muž tehdy náhle zmizel, rodinu zanechal a patrně se odstěhoval do Ameriky. Parapsychologové se pokouší nadále u muže, kterého ubytují při své laboratoři pomocí hypnotické regrese prorazit blokádu paměti pro dobu, kdy muž tehdy zmizel od své rodiny, ale nadarmo. Jediné co uvedený stále tvrdí je to, aby mu byli při jeho soudu v nebi milostiví, že je nevinný. Domnívá se i v hypnóze, že profesor Fox, který ho v hypnóze vede, je Bůh v nebi. Muž nevydrží dlouho rozpor mezi tehdejší a nynější dobou a jednoho rána ho naleznou oběšeného.

Tento případ teleportace je, jak jsem uvedl, jednou z mnoha teleportací po celém světě, které se staly. Jsou to teleportace osob nebo i vozidel s osobami v nulovém čase přes hyperprostor, kdy teleportování se buď vůbec neobjeví, nebo se zase objeví po době od několika minut po několik století. Chtěl bych zde ještě uvést několik případů teleportace, kdy teleportování se zase objevilo.

V roce 1967 zmizel v New Jersey devatenáctiletý Bruce Burkan, který oblečený jen v plavkách, chtěl u koupaliště vhodit minci do automatu pro parkování vozu. Objevil se zcela zmatený po 2 měsících oblečený do úzkých kalhot, které mu nepatřily, s několika mincemi v kapse na zastávce autobusu v Newarku, stát New Jersey, a nevěděl, jak se tam dostal. Ani v hypnotické regresi si nemohl na nic vzpomenout mimo na to, že na koupališti v New Jersey vhodil minci do automatu pro parkování aut.

4. 8. 1968 byla jedenáctiletá Graciela Gimenez, bydlící s rodiči na vzdálené periférii argentinského města Cordóby v nulovém čase teleportována do středu města vzdáleného více než 10km od místa bydliště. Říká, že ji při hraní na zahradě jejich domu zahalil bílý mrak a že o ničem dále neví.

16letá Sonette Tagart z USA byla teleportována před očima její matky s těžkými nákupními taškami skrz uzamčené dveře jejich domu. Matka líčí tuto událost, kdy se její dcera objevila plačící na schodech uvnitř jejich uzamčeného domu.

Funkcionáři Fuji-banky z Tokya jedou vozem po silnici nedaleko Tokya. Před nimi jede tmavý vůz s tokyjskou dopravní značkou. Ve voze vzadu sedí černě oděný muž a čte noviny. Náhle tento vůz zahalí bílý mrak po dobu asi 5 vteřin. Když se mrak rozplynul, ztratil se i vůz. Bankéři, kteří si pamatovali značku auta hlásí případ na policii. Vůz této

značky však neexistuje. Byl tento vůz s osádkou z jiného času? Byl teleportován na silnici a potom zase jinam?

Před několika léty zpravoval tisk o Angličanovi z Londýna, který roku 1879 během procházky v Londýně záhadně zmizel, jako by se ztratil do vzduchu. O 71 let později došlo v Londýně na Trafalgar Square k této dopravní nehodě. Muž ve staromódním obleku, který bez cíle bloudil dopravním ruchem Londýna, byl zachycen autem taxikáře a odmrštěn stranou. Než zemřel, mohl ještě udat své jméno a adresu bydliště. Bylo to jméno a adresa muže, který tehdy před 71 léty během procházky zmizel a od té doby byl pohřešován. Budoucnost ho v pravém slova smyslu porazila.

V roce 1959 byl argentinský obchodník teleportován od hotelu v Bahía Blanca do 1500 km vzdáleného města Salta v okamžiku, když chtěl nastoupit s autem cestu k domovu. Motor auta už běžel, když se k němu přiblížil záhadný světlý mrak, zahalil ho a ještě než mohl zařadit rychlost, ztratil vědomí. Když zase přišel k sobě, stál bez auta na silnici nedaleko města Salta. Kolemjedoucí řidič ho vzal na nejbližší policejní stanici. Krátkým telefonátem s ředitelstvím hotelu v Bahía Blanca byla identita teleportovaného zjištěna. Jeho vůz stál ještě s běžícím motorem před hotelem. Uběhly jen minuty, co odešel z hotelu a při cestě k policejní stanici v Salta. Tuto obrovskou vzdálenost musil teleportovaný urazit v nulovém čase.

Manželé Vidalovi jeli na rodinné setkání do místa 120 km jižně od Buenos Aires v Argentině. Před nimi jeli příbuzní, na místo setkání však dojeli sami. Auto dr. Vidala již delší dobu před tím zmizelo beze stopy. Později se u nich Vidalovi telefonem ohlásili z Mexiko City, 6.000 km vzdálení. Dr. Vidal líčí tento případ: „Když jsme opustili naše bydliště, dostali jsme se po krátké době do husté bílé mlhy a ztratili jsme vědomí. Pak jsme se probudili z omámení. Naše auto stálo na pokraji ulice nám neznámého města. Lakování auta vykazovalo na několika místech velké skvrny po ohni. Jakoby karoserie přišla do styku s hořákem. Poněvadž motor byl nedotčený a my jsme neutrpěli škodu na zdraví, pokračovali jsme v jízdě autem. Ptali jsme se chodců, ve kterém městě se nacházíme a dozvěděli jsme se, že jsme v Mexiko City.“ Všechno hovořilo pro to, že teleportace se uskutečnila v nulovém čase. Hodinky obou ukazovaly ještě čas po opuštění domova. Případ teleportace vyvolal ve světě, zejména v USA velký zájem. Američtí vědci vyměnili poškozené auto Vidalových, které chtěli prozkoumat, za zcela nové.

Fenomén bílé mlhy ukazuje na spontánní teleportaci. Podle názorů fyziků je mlha vedlejším produktem zúšťastněných energií. Je vyvolán náhlým poklesem teploty a kondenzací vlhkosti vzduchu při masivním nasazení elektrické a magnetické energie. Zmínil jsem se zde o případech teleportace, kdy osoby nebo vozidla byly po určité době zase teleportovány zpátky na zem. Nemluvím o teleportacích, kdy postižení v mnoha případech nenávratně zmizí. Abychom se pokusili vysvětlit pojem teleportace, musíme se zabývat stykovými body mezi naším světem a hyperprostorem. Těmi jsou míněny profesorem J. Wheelerem z Princetonu, USA jako mini-díry deklarované transíttní tunely v hyperprostoru,

umožňující spojení mezi různě dimenzionálními světy a univerzy. Tyto mini-díry, otvory vstupů a výstupů těchto tunelů označujeme podle černých a bílých děr v kosmu jako mini-černé a mini-bílé díry. Vědci míní, že tyto mini-díry existují na různých úrovních (mimo jiné jako biogravitací pole), umožňují vysvětlit mnohé PSI-fenomény a umožňují spojení přes hyperprostor. Vědci jsou toho názoru, že podle kvantové fluktuace v energetickém vakuu, kde kvantové procesy probíhají spíše „diskrétně“ jsou i mini-díry schopné vytvořit velký tunel, který umožňuje teleportování objektů. Funkční schéma teleportace je vždy stejné:

Zmizení z očí, hmota objektu se dostane do kmitání hyperprostoru, tj. objekt je vyřazen z naší reálnosti, přizpůsobí se kmitočtu hyperprostoru, který je vyšší než kmitočet našeho elektromagnetického spektra = objekt se stane našemu zraku neviditelný. Následuje teleportace přes tunely vytvořené mini-děrami.

Neviditelnost předmětů v hyperprostoru dokazuje tento případ: V roce 1958 viděl rumunský biolog Sift blízko města Cluj padat z nebe světlebílou kulovitou mlhu o průměru několika metrů a viděl kouli spadnout za velkým keřem. Když se přiblížil k místu dopadu, zjistil, že po mlhavé kouli už nezůstalo nic. Odhrnul pomocí hole keř a najednou byla hůl a část jeho ruky neviditelná. Zároveň cítil silné zahrátí podešví jeho bot a potom silný studený tlak na jeho tělo, který ho donutil rychle ustoupit. Sift měl patrně velké štěstí, kdyby býval šel o krok dále, byl by zmizel jako ti četní teleportovaní, po nichž nezůstala ani stopa. Když hůl a část jeho ruky se staly jeho zraku neviditelné, bylo to neklamné znamení, že byly ponořeny do vyšší dimenzionality, do hyperprostoru. Jiné vysvětlení nedává smysl.

Chtěl bych ještě podotknout, že spontánní teleportace nemají nic společného s únosy lidí osádkami létajících objektů UFO. U těchto případů se dá při hypnotické regresi blokáda paměti u postižených prorazit. Při spontánní teleportaci zřejmě nikoliv.

Ještě bych se chtěl zmínit o tzv. autoteleportaci. Jedná se o teleportaci vlastního těla způsobenou vědomě. Transportní prostor má též vyšedimenzionální čas neutralizující strukturu. Podmínkou pro teleportaci je rezonance kmitočtu teleportovaného s kmitů hyperprostoru. Teprve když oba kmitočty se nacházejí v rezonanci, může objekt vstoupit do hyperprostoru. Asi se zde jedná o úmyslné vytvoření rezonance kmitočtu duševněm člověka.

Bratři Pansiniové v Itálii ve stáří 8 a 10 let dokázali zmizet z uzamčené místnosti, kam je rodiče uzavírali z obavy, že podniknou zase nějakou „cestu“. Krátce nato se vždy objevili na různých vzdálených místech. Jednou zmizeli z domu rodičů a o půl hodiny později je policie našla 30 km od bydliště vzdálené ve člunu na otevřeném moři, hnané vlnami. Jindy se na náměstí před očima přítomných „vypařili“ do vzduchu (stali se neviditelnými) a o 10 minut později byli objeveni 20 km daleko od města.

Mladý Filipíнец Close měl také nadání se na vlastní přání teleportovat. Zmizel na kterémkoliv místě, ať to bylo ve škole nebo doma, uzamčen v pokoji a objevil se na jiném libovolném místě. Psychiatrické vyšetření ukázalo, že chlapec je duševně úplně zdrav.

Po zákroku amerického exorcisty tato schopnost autoteleportace u chlapce zmizela. (Podobně jako posedlé osoby po exorcizmu své paranormální schopnosti ztrácejí.)

Telepatické jasnovidectví

Úvodem popisují skutečný případ líčený v červnu v televizním seriálu PSI-Factor.

Kvantový fyzik Schreft, který přednáší na univerzitě, je po únosu své ženy, která je také profesorkou na univerzitě, přepadán vidinami telepatického jasnovidectví. Vidí ve spánku na skle načmáraný nápis zakončený znakem W. Nemůže si to vysvětlit, poněvadž to není jeho písmo a vzpomíná si na podobnost tohoto písma. Vypráví to svému mladšímu kolegovi a ten mu radí, aby se obrátil o pomoc k parapsychologům, že má schopnost telepatického jasnovidectví a to by snad pomohlo v případě únosu jeho ženy. Radí mu také, aby se koncentroval, že se pak vědomě přivede do stavu jasnovideckého vnímání. Schreft si vzpomíná na jeden podobný prsten se znakem W, který nosil jeho bývalý kolega Al Fornell a který byl identický se znakem načmáraným na skle v jeho bytě. Tento vědec Al Fornell vymyslel teorii, že mimozemšťané napadnou zemi a zničí všechno lidstvo. Nyní byl Schreft a jeho mladší kolega přesvědčen, že únoscem ženy je Al Fornell. Hledají ho a Schreft si vzpomene, že Al Fornell měl tehdy svou pokusnou laboratoř v jedné opuštěné továrně. Potom vidí Schreft jasnovidecky svou ženu spoutanou v místnosti opuštěné továrny a telepaticky slyší její volání o pomoc. Spojí se přes telepatii se svou ženou, která rovněž vlastní schopnost přijímat telepatické signály a volá ji. Takto se oba domlouvají na dálku a Schreft pozoruje situaci jasnovidecky. Mezitím se s parapsychology blíží k opuštěné továrně a Schreft jasnovidecky vidí, že do opuštěné tovární místnosti přichází Al Fornell s pistolí v ruce, gestikuluje divoce a volá, že mimozemšťané už přicházejí, že zahubí všechny lid, že musí tedy je oba předem „osvobodit“. Míří pistolí na ženu a ve stavu nebezpečí života přijímá Schreft telepaticky volání své ženy o pomoc s velkou intenzitou, jako obrazové a zvukové signály a vidí zároveň jasnovidecky Al Fornella, jak pistolí ohrožuje jeho ženu. Mohou v poslední chvíli ještě zabránit vraždě na jeho ženě? Al Fornell, když vidí že přicházejí lidé, se ranou z pistole do hlavy zastřelí a zbaví se tak svých šílených představ.

Snad je jako dodatek k této události vhodné vysvětlení telepatického jasnovidectví.

Telepatie je působení myšlenek a citů vlastního podvědomí a vědomé, či podvědomé vysílání obrazů na vědomí a podvědomí druhých osob na dálku. To, pokud se týká vysílače telepatie. U příjemce telepatie je to přímé vnímání myšlenek, nálad, pocitů, dojmů a úmyslů druhých od nás vzdálených osob. Pochopitelně se to také týká přijímání vysílaných obrazů. Je to přirozená schopnost stojící na základech přírodních věd. Myšlenky se přenášejí nejenom, myslí-li někdo velmi živě na druhého, při čemž se vytvoří mezi vysílajícím a příjemcem druh duševního rozkazu jako při hypnotickém spánku. (V tomto spočívá nebezpečí ovlivnění osob na dálku. Státy se snaží o technickou telepatii, která se vlastně praktikuje už dlouho). Myšlenka je mozkiem produkována energií mentionů určité frekvence. Její intenzita závisí na zaměření (obdobu směrové antény), na

představě, víře a volním působení, které zde působí jako zesilovač slabých myšlenkových kmitů. Šíření se děje přímočaře, což ukazuje na vyšší rychlost záření mentionů. Při tom se pozornost příjemce obrátí na vysílatele záchvěvů. Přenášeny mohou být nejen okamžité myšlenky, představy, předtuchy, obrazy, ale i dojmy z minulosti (retrokognitivní telepatie) a z budoucnosti (prekognitivní telepatie). Čtení myšlenek druhé osoby spočívá na schopnosti příjemce a na jeho připravenosti vnímat myšlenkové vlny. Každá myšlenka vytváří kmity mentionů, které se šíří do prostoru a vyvolávají u příjemce větší nebo menší dojem. V okamžiku přenesení myšlenky převládne vědomí vysílatele v obou vědomích. Silný sympatický vztah činí osoby přístupné vzájemnému vlivu přenášení myšlenek, dojmů nebo obrazů. Kde příjemce vlivu telepatie je přístupný a připravený, není třeba volní energie jako zesilovače myšlenek. Myšlenka se zde přenáší sama, nebo stačí živě představený rozkaz.

Jasnovidectví je mimosmyslové vnímání objektivních věcí a fyzikálních předmětů, které se přenášejí v telepatické formě jako obrazy. V hovorové řeči je tento název používán pro prekognici, vidění do budoucna, prekognitivní telepatii. Výraz jasnovidectví je používán pro označení nejrozumnějších věcí: Pro označení telepatie, pro vidění do budoucna a pro psychometrii, pro označení pro vědomí, které osoba obdrží při dotyku materiálních předmětů. V každém případě je výraz jasnovidectví alespoň dvojího významu a svádí nezasvěcené k různým míněním a názorům, které pocházejí od vnímaných obrazů a symbolů. Je však vzácné, když osoba vnímá souvislé obrazy a děj. (Toto se stává většinou v okamžicích velkého nebezpečí nebo velkých emocí.) To co je označováno za jasnovidectví, bychom raději nazvali intuitivní vědění, které člověk získává pomocí telepaticky přenášených obrazů a dojmů. To potvrzují osvědčení jasnovidci, kteří sami říkají, že mají schopnost intuice. Tato schopnost je i dědičně přenášena. Tak zvaní jasnovidci mají nejenom i po silné koncentraci jen symbolické vidiny, které pak různě vysvětlují. Informace přijmou od zákazníka pomocí psychické integrace, nepravé telepatie.

Vraťme se ke shora uvedenému případu. Koncentrovaná myšlenka, na příklad v nebezpečí smrti vnikne snadno do podvědomí spícího a vyvolá telepatický nebo jasnovidecký přenos. Za normálních okolností nepůsobí myšlenka na příjemce proto, že je přítomno vědomí. Musíme si být také vědomi toho, že branou k nejhlubším silám duševna je cit. Cit činí člověka přístupným přijímat navzájem duševním přenosem poznatky a dojmy se stejně rezonujícím podvědomím. Mozky mají nyní sladěný příjem telepatických zpráv.

Na tomto místě bych se chtěl zmínit o telepatické interakci. Je to střídavý vztah mezi partnery při telepatickém přenosu. Profesor C. D. Broad z Cambridge říká, že při přenášení myšlenek je třeba mluvit o střídavém vztahu mezi partnery. Toto dá vzniknout názoru, že duch jedné osoby může působit na ducha druhé osoby, aniž si jejich myšlenky a představy vzájemně odpovídají. Proto se profesor Broad domnívá, že telepatické střídavé působení přichází při telepatickém přenosu mnohem častěji, než se domníváme a velmi často, aniž to pozorujeme. Jeho názory potvrdil pokusy D. Dean

z technického ústavu v Newarku pomocí přístroje, který přesně měřil krevní oběh člověka při přijímání telepatie v laboratoři. Vysílatel telepatie se nacházel bez vědomí příjemce v jiné místnosti a vysílal (četl) z přiloženého seznamu jména osob, které byly nebo nebyly v nějakém vztahu k příjemci. Změna na přístroji byla registrována vždy, když příjemce vnímal jména osob s ním citově spojených. Jinak krevní tlak příjemce nezaznamenal žádnou změnu.

Vzájemné telepatické jasnovidectví, popisované ve shora uvedeném případě mezi vědcem Schreftem a jeho ženou bylo možné jen za těchto předpokladů: Silný citový vztah, nebezpečí smrti, usilovná snaha pomoci partnerce, která se nacházela v nebezpečné situaci. Za těchto předpokladů je možná telepatická komunikace, i když vědomí obou je přítomno.

Chtěl bych zde ještě uvést skutečný případ, ve kterém je telepatické jasnovidectví spojené s prekognicí, viděním do budoucna. Šestnáctiletý Cory Dillman je obviněn z vraždy svého přítele Harpera. Harper byl lenivý černý student, který zneužíval jasnovideckých schopností svého přítele Dillmana v tom smyslu, že požadoval od něho, aby mu pomocí svých schopností obstaral všechny zkušební otázky, na které se pak mohl připravit. Harper obstál pak při zkouškách velmi dobře. Skupina rváčů ze školy ví, že lenivý Harper získal nějakým způsobem od Dillmana otázky a požadují také od Dillmana, aby i pro ně otázky obstaral. Cory Dillman je zděšen neustálými vidinami, které ho přepadají již delší dobu. Vidí v nich ležet svého mrtvého přítele Harpera, z jehož hlavy vytéká krev. Neříká o tom nic Harperovi, aby ho nezneklidňoval. Skupina studentů ohrožuje Dillmana a požaduje po něm nadále zkušební otázky pro ně. Dillman se zdráhá a je v tom podporován svým černým přítelem. Harper provokuje rváče a je od nich ztlučen a zraněn. Cory Dillman jde svému příteli na pomoc, odebere jednomu z útočníků pistoli a ohrožuje pistolí útočníky. V nastalé tahanici o pistoli dojde k výstřelu z pistole a usmrcení nešťastnou náhodou ležícího Harpera.

Dillman vidí svého, nyní již skutečně mrtvého přítele ležet s krvácející hlavou na tom místě u stěny místnosti, jak ho viděl ve svých vidinách.

Schopnost psychokineze

O psychokinetickém pohybování předmětů prostřednictvím duševna je již hodně psáno. Bylo také vědecky dokázáno v laboratořích v různých státech. Psychokineze a telekineze představují zvláštní aspekt nasazení myšlenkových vln. Je už, jak bylo zmíněno vědeckou zkušeností, že myšlenkové vlny člověka jsou schopny působit na pevnou hmotu a hmotné předměty. Konkrétní objekty mohou být duševními proudy nejen pohybovány, ale i změněny např. dematerializovány. Duch a emoce, myšlení a nálady mají silné účinky na bioplasma lidského těla a její silové pole a za určitých okolností může bioplasmatické pole ukazovat psychokinetické účinky. A od toho je už jen malý krok k pohybování předmětů různých velikostí a váhy na dálku. Telekineze také znamená přechodné zrušení gravitačního zákona působením psychického a bioplasmatického pole člověka.

Zamyslíme-li se nad psychokinetickými jevy, ať už jsou způsobené duševněm vědomě, nebo působením

sil podvědomí člověka, například při psychokinetickým hřmocením, nemůžeme připustit, že slabý člověk je schopen pohybovat např. těžkou skříní, kterou mohou posunovat jen 4 muži. Nehledě k tomu, že pohyb těchto předmětů je nějak inteligentně řízen, že nepoškodí okolí a poslouchá příkazů duševna člověka. Nina Kulagina, silná žena středního věku, mohla v laboratoři způsobit psychokinetický pohyb menších předmětů jen za extrémního fyziologického a duševního vypětí měřeného přístroji. Jak tedy může malý chlapec, jak se stalo ve Švýcarsku, přivést do pohybu dva těžké klavíry a tyto navíc zvednout do vzduchu, jakoby to bylo peří. Na to může být jen tato odpověď: Duševno člověka dokáže za pomoci bioplasmatického pole, které obsahuje biogravitony, vytvořit u předmětů na které se zaměří antigravitační pole a tím zrušit gravitační pole těchto předmětů, které se pak lehce pomocí duševní energie dají pohybovat. Není myslitelné, že bez zrušení gravitace těchto těžkých předmětů je možno těmito předměty pohybovat pomocí jiné síly, například univerzální energie. Váhové účinky těchto těžkých předmětů by potom byly zcela znatelné. Takto se např. může stát, že při posunutí těžké skříně psychokineticky po podlaze nezůstanou po posunutí na podlaze žádné stopy.

Vytvořit elektrickou, či elektromagnetickou energii pomocí duševna není u některých lidí rovněž žádným problémem. Ale jak pohybovat hmotou pomocí duševna? David Bohm, profesor fyziky na univerzitě v Londýně, který objevil souvislosti mezi poli biogravitonů bioplasmatického pole a kvantově mechanickými silami, říká, že formy myšlenek sídlí v jiné realitě a nejsou podřizovány prostoru a času. Nemuselo by to pak znamenat, že ty, pro naše pochopení nemateriální myšlenkové procesy, tj. myšlenky, úvahy, úmysly tedy i naše vědomí se také skládají z biogravitonů a jejich polí? A pomocí těchto „superpolí“ by musely být psychosomaticky ovlivňovány orgány lidského těla a psychokineticky také známá pole jako gravitační, elektrostatické, elektromagnetické a materiální objekty - podle principu „Duch je nad hmotou“. Že jsou mezi reakcemi duševna a uvedenými nižšími poli přímé nebo nepřímé vztahy, se dá dnes sotva popírat, neboť byly dokázány pokusy s vynikajícími psychokineti. V jejich blízkosti mohla být přístroji zaznamenána silná elektromagnetická a elektrostatická pole. Podobně jako u osob, které působily jevy psychokinetického hřmocením – poltergeist. Omyl je zde vyloučen. Psychokineticky způsobené dráždění pokožky, vyrážky, rány elektrickým napětím, popáleniny, sebevznícení u lidí a objektů, nebo psychokineticky způsobené zabití malých živých tvorů jsou pro to nejlepším důkazem. Magnetická, elektrická a gravitační pole jsou však při psychokinezi jen následně, sekundární energie vyšedimenzionální energie vědomí a je zcela myslitelné, že jsou na tuto vyšedimenzionální energii napojeny. O stavbě velké pyramidy v Gize vypravuje legenda, že egyptský kněz vždy uhodil hůlkou na obrovský kamenný kvádr a ten se sám pohyboval na jemu určené místo v pyramidě. Rovněž bazaltové bloky o váze tisíc tun „přiletěly“ z jednoho ostrova v Tichomoří na druhý. V Baalbecku v Libanonu je terasa o váze mnoha milionů kg z jednoho kusu umístěná 7m nad okolím. Obrovské sloupy v Stonehenge v jižní Anglii dopravil podle pověsti mág

Merlin vzduchem na jejich místa. Není vyloučeno, že tyto legendy mají reálné pozadí.

Vzhledem k neuvěřitelným silovým výkonům duševna člověka při psychokinezi a telekinezi, způsobených ať už ve vědomém stavu, nebo působením podvědomí při jevech psychokinetického hřmoci, se jeví následující skutečný případ vysvětlitelný. Tento případ byl uváděn v červnu 1998 v televizním seriálu PSI-Factor pod názvem „Rozkol bratří“.

Mladí studenti univerzity Jean a jeho přítelkyně Lee se nacházejí v blízkosti univerzity, kde v parku u drátěného plotu zaparkují Jeanův vůz. Chtějí mít chvíli pro sebe a vystoupí z vozu, když náhle se vedle nich objeví Jeanův soupeř, silnější mladý muž, který Jeana odstrčí a chce vzít Lee sebou. Najednou se těžké drátěné oplocení vytrhne ze země a uzavře rivala jako v kleci. Potom způsobí Jean na dálku start jeho auta, jeho pohyb a zastavení těsně před Lee. Zraněný, drátem uzavřený rival musí být policií osvobozen. Policie však nemůže zjistit žádnou vinu Jeana a předá záležitost parapsychologům. Parapsychologové zjistí, za pomoci profesorů univerzity následující údaje: Jean se setkal ve škole se svým bratrem Alexem, podobou jeho přesnou kopii, kterého uviděl poprvé v životě. Tato identická dvojčata byla matkou dva měsíce po jejich narození předána k adopci pod podmínkou, že dvojčata nesmí vyrůstat společně a setkávat se. Věděla matka už tehdy, že oba jsou velmi rozdílné povahy a psychokineticky nadaní? Alex, který vykazuje proti Jeanovi silně negativní charakter, obdivuje Jeana pro jeho „silácké“ výkony. Nastěhuje se k Jeanovi do pokoje a když mu Jean stiskne ruku, přejde na Alexa bioenergie Jeana s takovou silou, že se ztěží od sebe odtrhnou. Alex chce, aby Jean společně s ním vystupoval před publikem, poněvadž když se drží za ruce mají obrovskou sílu a jsou schopni velkých psychokinetických výkonů. Alex však má na mysli společnou sílu jen ve svůj prospěch využít. Parapsychologové nechají oba bratry demonstrovat psychokinezi. Nejdříve nechá Jean na dálku zvednout plechový sud, nechá prázdný sud volně vznášet ve vzduchu, pak jím mrští o zem a nechá jej zastavit těsně před Alexem. Alex pak demonstruje podobné kousky se sudem, nechá jej rovněž vznášet ve vzduchu a pak zastavit těsně před parapsychology.

Pak oba demonstrují společnou sílu. Podají si ruku a přivedou vůz parapsychologů k pohybu a k jízdě. Vůz se pak zastaví těsně před parapsychology. Alex bydlí v pokoji Jeana a nechá se jím zcela vydržovat. Stále přesvědčuje Jeana, aby společně s ním vystupoval před publikem, ale Jean odmítá a nedá se zvrátit od svého pevného úmyslu studium dokončit. Aby svého bratra přinutil k jeho plánu, rozhodne se Alex k činu odpovídajícímu jeho negativnímu charakteru. Poněvadž je přesnou i hlasovou kopií svého bratra Jeana, vydává se za něho. Navštíví pokoj Lee, aby ji získal pro sebe. Lee, která má Alexa za Jeana, přivítá ho jako svého milence. Po sexu s Alexem se tento prozradí. Dívka je šokována a zhroutí se v pláči. Jean dělá bratrovi trpké výčitky a vykáže ho ze svého bytu. Alex odchází a později se u bratra ohlásí a říká, že unesl Lee, že mu ji vrátí teprve, až mu Jean předá všechnu svoji bioenergií.

Jean se dostaví na Alexem určené místo, vrakoviště starých vozů, kde stojí velký bagr pro trans-

portování vraků vozů. Tam na něho už čeká Alex s autem, v němž leží spoutaná Lee. Alex, aby svému požadavku získat všechnu energii svého bratra dodal důraz, uvede psychokineticky těžký bagr do chodu a jeho chapadlo nechá zastavit těsně nad vozem, kde leží spoutaná Lee. Jean zápasí se svým bratrem ale ten je silnější a přemůže ho. Předá tedy stisknutím obou rukou Alexovi svoji bioenergií. Alex je touto nově získanou silou nadšen a chce svého bratra zabít, aby měl Lee pro sebe. Uvede bagr do pohybu (psychokinezi) a jeho těžké chapadlo nechá zastavit vysoko nad oběma bratry. Jean se zmocní ležící hole a omráčí Alexa ranou hole do hlavy. Jean uskočí a poněvadž bagr už není ovládán silou vědomí Alexe, povolí toto psychické ovládání bagru a chapadlo spadne plnou vahou na Alexa a zabije ho. Jean, nyní patrně bez schopnosti psychokineze, odjíždí se svou přítelkyní z místa tragédie.

Chtěl bych se v tomto článku ještě zmínit o dalším skutečném případě spontánní psychokineze, který se stal v blízkosti amerického města Seattle. Mladá žena Lorraine se nastěhuje se svým mužem do domu v Seattle, který dostal její muž. Manželé jsou velmi stresováni povoláním a finančními starostmi a zvláště Lorraine je ve stavu podobném psychické neuróze. V domě se však dějí podivuhodné věci: Okna a dveře se náhle s rachotem otevírají, muž je odmrštěn na stěnu. Lorraine chce stále z domu odejít, ale muž se nechce za žádnou cenu vzdát domu, který dostal od příbuzných. Lorraine je telefonem volána svým dřívějším přítelem Markem, ale odolává jeho lákání s ním odejet pryč. Případu strašidelného domu se ujímají parapsychologové. Zjišťují pomocí přístrojů poruchy v domě, ale nemohou nic najít. Dr. Doyle se domnívá, že epicentrem těchto jevů je Lorraine na základě jejich psychických problémů. Lorraine se setkává s Markem, svým bývalým přítelem, ale nenachází u něho útěchu. Donna, členka parapsychologické skupiny rovněž vyhledá Marka a ptá se ho po příčinách chování Lorraine. Lorraine je pozoruje a je žárlivá. Když ji parapsychologové v přesvědčení, že epicentrum psychokineze je skutečně Lorraine navštíví, sedí Lorraine v křesle a pláče. Náhle je Donna, která je s parapsychology v místnosti, v neustálém praskotu a chaosu zvednuta do výše, patrně se jí podvědomí Lorraine mstilo za to, že se procházela s Markem. Tyto scény jsou zachyceny na monitorech přístrojů, které byly v bytě mladých manželů instalovány. Podle jejich záznamů jsou parapsychologové přesvědčeni, že psychokinetické jevy vyvolává Lorraine svým podvědomím. Po následující hypnoterapii a psychoterapii obou manželů se Lorraine duševně zcela uklidní a žije dále spokojeně se svým mužem.

Psychokinetické jevy se v domě už neobjevily.

Vedení České psychoenergetické společnosti upozorňuje čtenáře na možnost zakoupení publikace Psychokinetické jevy, ve které autor ing. Jaromír Kapinus vysvětluje řadu těchto neuvěřitelných příběhů. Nejlépe vyřizovat tento požadavek pomocí e-mailové adresy cepes@cepes.cz.

KYBALION – SEDM HERMETICKÝCH ZÁKONŮ

Studie o hermetické filosofii starého Egypta a Řecka

Celý svět a celý vesmír je duševním výtvozem absolutna a řídí se jeho zákony. Soubor základních hermetických zákonů, který se předával na všech úrovních hmotného, duševního a duchovního vesmíru.

Za dávných dob existoval soubor základních hermetických zákonů, který se předával z učitele na žáka. Jmenoval se Kybalion. Toto učení tvořilo základní principy umění hermetické alchymie. Všechny tyto zákony mají univerzální platnost.

Toto je sedm hermetických zákonů, na nichž stojí hermetická filozofie:

1. Zákon mentalizmu – „Vše je mysl.“

Za vším absolutnem je duch – teda univerzální, nekonečná a živá mysl. Celý svět a celý vesmír je duševním výtvozem absolutna a řídí se jeho zákony. Veškerá skutečná realita, jež známe jako hmotný vesmír, život, energii, je univerzální myslí. Tento zákon vymezuje podstatu vesmíru a všeho, co je, jako duševní. Je zde vyjádřena pravda o duševní podstatě všeho. Absolutno je nekonečná živoucí inteligence, již osvětlení lidé nazývají duch. Všechno se nachází v absolutnu a současně platí, že absolutno se nachází ve všem. Dosáhnout mistrovství bez tohoto univerzálního klíče je nemožné.

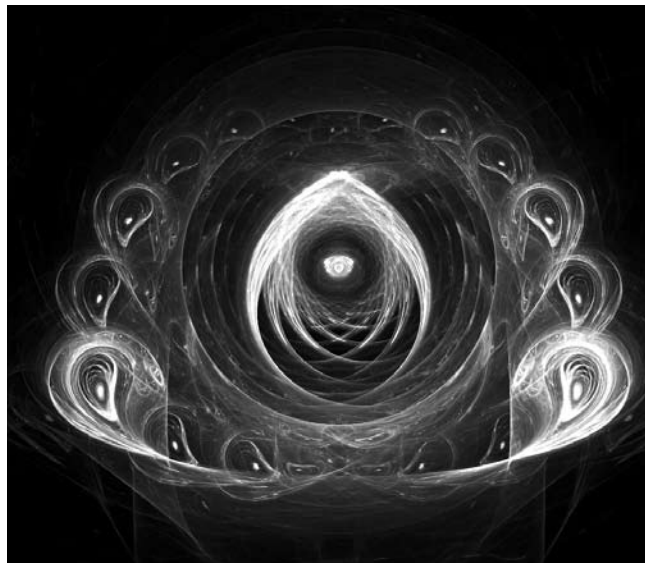
2. Zákon shodnosti – „Jak nahoře, tak dole, jak dole tak nahoře.“

Mezi různými úrovněmi projevu, života a bytí panuje harmonie, soulad a shoda. Vše existuje podle základních zákonů a mezi všemi zákony, pravidly a jevy nejrůznějších úrovní bytí a života je shoda. Toto funguje na všech úrovních hmotného, duševního a duchovního vesmíru. Člověk v rozsahu svého vnímání poznává pouze určité úseky kontinua. Znalost tohoto zákona umožňuje z toho, co známe, vyvozovat závěry o nepoznaném. Díky tomuto zákonu člověk poznává univerzum v jeho celosti jako kosmos (z řečtiny kosmos znamená pořádek). Zákony, které platí dole, platí i nahoře a naopak. Na všech úrovních – fyzické, duševní i duchovní – platí všech sedm hermetických zákonů.

3. Zákon vibrací – „Nic není v klidu, vše se pohybuje, vše vibruje.“

Pohyb se projevuje ve všem ve vesmíru, vše vibruje od nejmenších částic, elektronů, atomů až po celé světy a vesmíry. Tento zákon objasňuje, že rozdíly mezi

jednotlivými projevy hmoty, energie, mysli i ducha jsou výsledkem různých vibračních frekvencí. Vše je tvořeno vibracemi, od absolutna až po nejhrubší formy hmoty. Čím rychlejší a intenzivnější jsou vibrace, tím klidněji působí navenek. Na jedné straně duch – absolutno – se svými intenzivními vibracemi – prakticky spočívající v klidu, představuje jeden z pólů vibrací. Na druhé straně hrubé formy hmoty vibrují tak pomalu, že se rovněž zdá, že se nacházejí v klidu, představují druhý vibrační pól. Mezi tím jsou miliony nejrůznějších vibračních frekvencí. Vše, co nazýváme hmota a energie je jen vibrační pohyb. Vibrace doprovázejí vznik každé myšlenky, emoce, touhy, vůle, či jakéhokoli duševního stavu. Všechny vibrace se vzájemně ovlivňují.

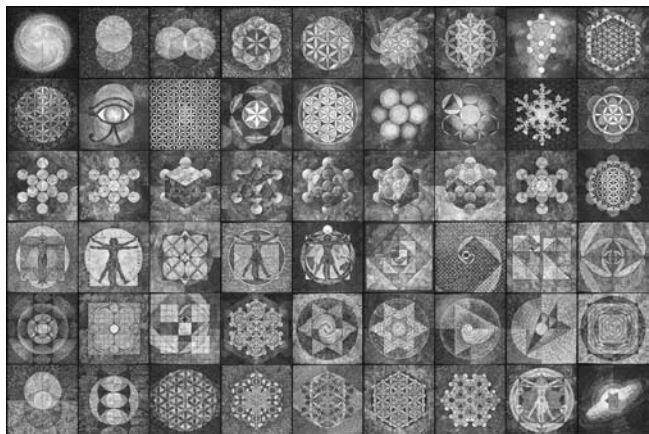

4. Zákon polarity – „Vše má dva póly, vše je podvojně, vše má svůj opak.“

Tento zákon říká, že ve všem se nacházejí dva póly, dva opačné aspekty. Protiklady mají tutéž podstatu a liší se jen formou. Protipóly se setkávají, podobné a nepodobné věci jsou stejné. Dva opačné póly lze spojit. Vše současně je a není. Vše má dvě strany. Protiklady jsou identické, ve skutečnosti jde o dva extrémy téhož, jež se odlišují svou intenzitou, stupněm, silou. Všechny pravdy jsou jen poloviční pravdy. Všechny rozpory je možné přivést do vzájemného souladu, všechny paradoxy lze vyřešit. Člověk nedokáže vnímat jednotu bez polaritu. Základní zkušeností člověka s polaritou je dýchání.

5. Zákon rytmu – „Vše přitéká a odtéká, vše stoupá a klesá, pohyb kyvadla se projevuje ve všech věcech.“

Naprostu ve všem existuje rovnovážný pohyb. Mezi dvěma póly, existujícími podle zákona polaritu, probíhá tento rovnovážný pohyb – sem a tam, nahoru a dolů, dopředu a dozadu. Tento pohyb je podobný pohybu kyvadla. Jde o zákon akce a reakce, když se něco vychýlí doprava, zákonitě se pak musí vychýlit doleva. Vše má svůj příliv a odliv. Ve všem je rytmus. Míra zhoupnutí kyvadla doprava je stejná, jako míra jeho zhoupnutí doleva (tzv. kompenzační zákon). Prožijeme-li určitou úroveň radosti, budeme muset za to zaplatit stejnou úrovní bolesti, a naopak. Jestliže se člověku dostává jednoho, postrádá druhé, díky čemuž

se udržuje rovnováha. Může trvat ale i několik životů, než se kyvadlo rytmu zhoupne zpět. Rytmus má vyrovňavající vliv. Tzv. neutralizační zákon pak znamená, že člověk se naladí na žádaný pól pohybu kyvadla a vědomě odmítne se podílet na zpětném zhoupnutí, nechá kyvadlo zpětně zhoupnout v nevědomé rovině, zřekne se jeho vlivu na svou bytost a zůstane pevně stát na své polarizované pozici. Zvládnutí tohoto pohybu, vyžaduje sebekontrolu a vede k dosažení rovnováhy.

6. Zákon příčiny a následku

– „Každá příčina má svůj následek a každý následek má svou příčinu.“

Vše se děje podle zákona. Nic se neděje náhodou. Náhoda je nevypočitatelná a nezákonitá událost, která by každý vesmír okamžitě proměnila na chaos, je to slovo, které člověk používá, když nezná příčinu nějakého činu. Náhoda je jen nerozpoznaný zákon. Náhody nejsou. Celé absolutno funguje podle zákonů, absolutno samo je zákonem. Ve vesmíru neexistuje prostor pro nic, co by bylo nezávislé na zákonu. Při první náhodné události by svět přestal existovat. Existuje mnoho kauzálních rovin, ale zákon nic neobejde. Existují různé úrovně příčin a následků, přičemž ty vyšší ovládají nižší. Nic se ovšem působení tohoto zákona nemůže vyhnout. Každá naše myšlenka, každý náš čin vede k přímým a nepřímým výsledkům, jež pak zapadají do dlouhého řetězce příčin a následků. Zákonu absolutna neunikne nic. Každá příčina má svůj následek a každý následek má svou příčinu.

7. Zákon pohlaví – „Vše má pohlaví, vše má svůj mužský a ženský aspekt.“

Pohlaví se projevuje ve všem. Mužský a ženský princip je přítomen a působí ve všech oblastech fenoménu na všech životních úrovních. Slovo pohlaví vychází z latinského základu, který znamená počít, plodit, vytvářet, produkovat. Má mnohem širší význam než je ten fyzický. Princip pohlaví má za úkol tvořit a produkovat. Mužský princip směřuje svou určitou vnitřní energii – vůli – k ženskému principu, čímž začíná tvůrčí proces. Aktivní tvořivou práci pak vždy vykonává ženský princip. Totéž platí jak na úrovni atomu, tak na všech ostatních úrovních. Žádný z těchto dvou principů nemůže fungovat a tvořit bez toho druhého. Ve všech věcech a stvořeních organického světa se spojují obě pohlaví – ženská forma vždy obsahuje i mužský princip a mužská forma ženský princip. Vliv mužského a ženského aspektu nikdy neustává. Tento zákon se neustále projevuje v podobě rozmnožování, obnovy a tvoření. Na fyzické úrovni se projevuje v podobě sexu, na duševní a duchovní úrovni v podobě tvoření, rozmnožování a obnovy. Každá věc i každý člověk má v sobě dva principy – mužský i ženský. Ženský princip se podílí na aktivní duševní tvorbě a mužský princip stimuluje a aktivizuje tvůrčí část mysli. Mužský princip směřuje svou vibrační energii k ženskému principu, který přebírá semínko myšlenky a umožňuje mu plně vyrůst. Tvořivá energie vždy pracuje podle pravidla o mužském a ženském aspektu. Tento zákon obsahuje klíč k mnoha životním mystériím.

převzato z internetu

JAK JSEM SE STAL VČELAŘEM A CHTĚL BYCH SE ZAČÍT VĚNOVAT VÍCE APITERAPII

Čeho se vyvarovat při nákupu včelích produktů

To se nám v květnu v roce 2008 usadil na zahradě ve Všenorech pěkný roj včel. Když jsem přijel z práce, tak manželka s dcerkami se drželi v bezpečné vzdálenosti a tak jsem se šel na tu nádheru podívat. Pamatuji se, jak jsem byl fascinován a nemohl se odtrhnout od cca 30.000 včel, které držely při sobě, bzučely a voněly. Pak přišel včelař ze sousedství, ve včelařském klobouku a rukavicích, a jedním mocným pohybem větve včely setřásl do připravené bedničky na včely, tzv. rojáčku.

Tento zážitek ve mně vzbudil obrovský zájem o včely a včelaření, v srpnu jsem už vlastnil dva úly, dvě malá včelstva a hromadu potřebné literatury. S chovem včel souvisí i pozorování přírody, co kdy kvete, jestli je rosa, jak moc a dlouho mrzlo, proč stříkají to pole tolikrát a předtím zaženou koně z pastvy. Včely z pastvy zahnat nejdou. Letos jsem měl již přes třicet včelstev, fascinován jsem pořád. Každé včelstvo je jiné, jinak se chová, jinak ukládá zásoby, staví, voní, brání si soukromí a med. Otevřel se mi nový svět. Když jdu do včel, řídím se především pocity a podle toho v každém včelstvu zasahuji jinak.

Včely nedávají jen med

U včelařů v Mníšku pod Brdy, mám na starosti zdravotní stav včel. Jsou-li zdravé včely, jsou zdravé i jejich produkty. Zajímavý je fakt, že každé třetí sousto, které člověk sní, je ovlivněno včelami. Uvádí se užitek včel: 90 % pro společnost a 10 % pro včelaře. Těch 10 % každý chovatel včel využívá jinak. Ve většině případů se jedná o med a vosk, někdo též propolis. Včely nám ale mohou poskytovat i jiné produkty a využití, mnohé se hodí pro zlepšení zdravotního stavu lidí a zvířat. Jde o mateří kašičku, včelí jed, plod v různých stádiích, včelami ovlivněná voda, vůně z úlu sušené včely a včelí biopole. Jen ve svém okolí znám asi 90 včelařů, kteří hospodaří na různých úrovních s počty včelstev od jednoho do sta. Může to být okolo 1.000 včelstev. Nemohu si ale vzpomenout na nikoho, kdo by se přímo věnoval léčení včelími produkty.

Alergická reakce na včelí bodnutí

Šéfredaktor časopisu Včelařství mi řekl, že nesmí a nebude uveřejňovat informace o léčebných účincích včelího bodnutí. Protože někteří lidé mohou mít na včelí produkty alergickou reakci. Co to taková alergická reakce je? Pokud oteče místo vpichu a jeho okolí, jde pouze o reakci na jed a do tří dnů otok splaskne. Alergická reakce by byla, když místo vpichu oteče až za tři klouby. Po žihadle do dlaně by oteklo zápěstí, loket a rameno. Nebo se po žihadle začne projevovat svědění rukou a chodidel, postižený může mít problémy s dýcháním, začne otékat mimo místo vpichu, například oči, hrdlo. Těto rychle nastupující alergické reakce se říká anafylaktický šok.

Co dělat při včelím bodnutí

MUDr. Hojdušková radí toto: Bodne-li člověka včela, který je alergický na včelí jed, anebo jeví známky počínající alergické reakce, je nutné co nejdříve seškrábnout včelí žihadlo, aby se zabránilo proniká-

ni dalšího jedu do těla. Postiženého je třeba odnést z dosahu včel, položit do stabilizované polohy vleže na boku, abychom zabránili kolapsu či pádu, při přechodném poklesu tlaku. Podají se léky proti alergii. Dospělému a dítěti staršímu deseti let jednu celou tabletu Zyrtecu 10 mg a dvě tablety Medrolu 4 mg, které je vhodné cucat v ústech a zajistit tak jejich rychlejší působení. Zyrtec je lék, který potlačuje projevy alergické reakce podobně jako Claritin, Fenistil, Alerid, Lotanax a jiné podobné protialergické léky. Má to však tu výhodu, že se balení o sedmi tabletách dá koupit v lékárně volně bez receptu. Medrol posiluje protipoplachové působení hormonů nadledvinek a stabilizuje krevní oběh. Tento lék je pouze na lékařský předpis. Asi po třech letech je nutno všechny léky obnovit. Dětem do tří let se doporučuje poloviční dávka. Nepodáváme žádné jídlo a pití, aby v případě zvracení, nebo mdloby, nedošlo k vdechnutí žaludečního obsahu. Zavoláme lékařskou pomoc. Tím jsme v rámci laické předlékařské pomoci udělali vše, co bylo v našich silách.

Já osobně pro tuto příležitost nosím v peněžence Zyrtec 10 mg a Medrol 4 mg. Nenosím to pro sebe, přes sezónu dostávám na 300 žihadel, ale pro případ, že by někdo potřeboval pomoc. Víím o případech, kdy po pichnutí včely do půl hodiny člověk zemřel.

Když není nablízku lékař

Problém nastává, pokud jsme v přírodě daleko od civilizace nemáme nic a nemůžeme sehnat lékařskou pomoc. Učitel včelařství Pavel Konečný na přednášce nám vyprávěl, že postiženého pomůže pořádně profackovat. Možná se vystavíme hrozbě žaloby, ale lepší než se jen dívat a neudělat nic. Co se stane? Roli v tom hrají opět nadledvinky, které začnou vylučovat hormon adrenalin do krve. Při útoku, strachu, úzkosti, ohrožení, nebo stresu, začnou vykazovat nadledvinky zvýšenou produkci adrenalinu. Díky tomu se zrychlí tep, rozbuší se srdce, zbledne kůže, zjeví se vlasy. Probíhá ještě mnoho dalších procesů v organismu, aby se člověk připravil na přežití, k boji, nebo útěku. Pokud je to jen trochu možné, přivoláme lékařskou pomoc a informujeme zdravotníka, že jde o alergický šok po bodnutí hmyzem.

Alergie na propolis

Jestli jsme alergičtí na propolis, můžeme zjistit sami, pokud si kapku propolisové tinktury kápneme na zápěstí do míst, kde se měří tep. Zde je kůže jemná a citlivá. Je dobré po čtrnácti dnech test opakovat, a výsledek vyhodnotit až po druhém měření, když nás to bude štipat a kůže zčervená, propolis bych nedoporučoval ani zevně, ani vnitřně.

Blahodárné účinky včelích produktů

Med je nejznámější včelí produkt. Med rozlišujeme na květový a medovicový, podle toho, z čeho včely více nosí sladinu. Nechci popisovat, žádné postupy a návody, ale spíš to, čeho se vyvarovat při nákupu medu. Já osobně bych nekoupil žádný med, na kterém je napsáno něco jiného, než český med květový, nebo český med medovicový. Moc nevěřím ani druhovým medům (lipový, kaštanový, malinový atd.), snad kromě akátového a řepkového. Určitě bych si nekoupil med na jehož etiketě je napsáno: směs medů z EU a mimo EU. Už od dob Marie Terezie

se cena medu v Čechách rovná ceně másla. Bylo by to tedy 140 – 160,- Kč za kilo medu. Včelaři prodávají med ze dvora za 100 – 120,- Kč. Pokud by byl med levnější, něco na tom nevoní. Levný med jde vyrobit například tím, že se část medu naředí různými sirupy a cukry, to už ale není med. Med se u nás může ředit pouze medem. Aby se med se sirupy spojil, je třeba ho zahřát na 60 °C a míchat. S tím se žádný drobný včelař dělat nebude. Zahřátím medu vzroste HMF (Hydroxymethylfurfural), tato látka vzniká při zahřátí glukózy a fruktózy nebo stářím. Nezahřátý med obsahuje ±10 mg HMF na 1 kg. Maximální povolené množství je 40 mg/kg u běžných medů, u tropických 80 mg/kg HMF. Pro směsný med platí také limit 80 mg/kg bez ohledu na množství tropického medu. Přidá-li tedy zpracovatel lžičku tropického medu na tunu tuzemského, již jej může deklarovat jako „směs medů z EU a mimo EU“ a přitom zakrývá vysoké HMF vzniklé přehřátím. Aby med fungoval jako lék, musí být od včel a z naší přírody. Ne z chemické laboratoře.

Včely nepomáhají jen medem

Nejdůležitější činností včel je opylování rostlin. Od února do listopadu včely opylují zelené rostliny a stromy, začátkem a koncem sezóny jen pozvolna, ale v dubnu až červnu téměř nepředstavitelně. Vše záleží na nabídce a poptávce. Květ nabídne včele kapičku nektaru, včela ji nasaje do medného váčku a na sebe nabere trochu pylu. Pyl jsou samčí pohlavní buňky zelených rostlin. Včela v sezóně za jeden den navštíví až 3000 květů. Pyl včely těž sbírají a nosí do úlů, v podobě pylových rousků na zadních nohách. Pylové rousky se dají včelám sbírat v tzv. pylochytech, kde včela prolézá kulatými otvory a ze zadních nohou se jim rousek strhne a spadne do bedničky. Tento pyl nemá takovou hodnotu jako pyl fermentovaný, který včely obohatí o výměšky svých žláz a uskladní v buňkách jako potravu pro své larvy trubců a dělnic ve věku 3 – 6 dní. Takto zpracovanému pylu se u nás říká perga. Tento druh pylu se získává poměrně těžko, a v menším množství, než pyl rouskový. Pyl rouskový můžeme fermentovat i my lidé, ale není to ono. Už to není od včel.

Mateří kašička

Včely krmí své larvy mateří kašičkou. Touto silně hormonální látkou vyživují své larvy od prvního do šestého dne, než je včely larvy v buňkách zavičkují, aby se pomocí metamorfózy přeměnily na včelu. Larvičky v mateří kašičce úplně plavou. Jak jsem již psal, larvy dělnic a trubců dostanou třetí až šestý den ještě pyl, med a vodu, ale matka je živena celou dobu svého larválního stádia výhradně mateří kašičkou. Tato zvláštnost, mimo to, že v matečnicku visí matka hlavou dolů a ostatní plod je téměř ve vodorovné poloze, je jediný viditelný rozdíl ve věku, jakého se včely mohou se dožít. Dělnice se v létě dožívá 40 dní, dělnice zimní generace tak zvané dlouhověkých včel se dožívá devíti měsíců, Matka může žít i déle než čtyři roky. Ani ve Výzkumném ústavu včelařském mi nedokázali odpovědět, jaký faktor tak mnohonásobně prodlužuje matce život. Slyšel jsem, že při pokusech umělého krmení plodu dělnic mateří kašičkou po celou dobu jejich vývoje, se narodily dělnice a ne matky, ale určitě na tom má mateří kašička velký podíl. Mateří kašička má údajně silné regenerační účinky

a rychle se kazí. Může se zamrazit a lyofilizovat, nebo ředit medem do 4 %. Mateří kašička se získává dost obtížně, a to přímo z matečniců před zavičkováním. Včelařům se v posledních letech příliš nedaří matky odchovat a získávání kašičky se tím ještě ztěžuje. Včelaři potřebují spíš matky a matečnický na tvorbu oddělků a výměny matek, než na těžbu kašičky. Já osobně užívám kašičku pouze při přelarování, když včelstva rozmnožuji. Když se mi nějaká larvička na lžičce nezdaří, nebo jsem ji nabral nešikovně, strčím ji do pusy, olíznu a přelarovací lžičku tím očistím, dělá to tak většina včelařů. S užíváním mateří kašičky bych to rozhodně moc nepřeháněl.

Včelí vosk

Včelí vosk, se dá těžit poměrně slušně. Sám používám vosk pouze svůj a dělám si i vlastní mezistěny. Vosk se dá vykoupit a zpětně koupit již hotové mezistěny. Když se zamyslím, že se u nás vosk vykupuje za 100 – 130,- Kč, v Rakousku třeba za více než 200,- Kč na druhé straně se dá přivést vosk z Číny, Argentiny nebo Afriky, kde do včelstev ládují antibiotika a nejspíš přidávají parafin, to vám je potom mastička jedna báseň. Já vosk dodávám také jednomu mastičkáři, ale vosk panenský nebo z medových víček. Takový vosk je velice světlý a nepřichází do styku se žádnými léčivy pro včely.

Včelí jed

Kdo z vás nedostal někdy žihadlo? Mně přes zimu žihadla scházejí. Ne že bych je vyhledával, ale téměř vždy když jdu do včel, tak nějaké dostanu. Podrobné informace jak, kdy, komu, kolik a kam, v tom se různá literatura liší. Neumím si představit dát komukoli víc než deset žihadel, ale možná jen neznám, nikoho kdo by to dělal, nebo mi o tom povídal.

Propolis

Propolis je hnědá lepkavá pryskyřičná hmota, kterou včely sbírají z pupenů stromů. Část propolisu vytvářejí včely jako vedlejší produkt trávením pylových zrn. Včely propolisem tmelí všechny skuliny v úlech a má všestranné využití. Je antibakteriální, antiseptický, analgetický. Lidé ho nejčastěji využívají jako tinkturu. To je výluh propolisu v lihu. Zde musím upozornit, že na jakýkoli výrobek, který má vyšší obsah alkoholu než 1,2 %, je nutno nahlížet jako na tzv. vybraný výrobek podle zákona o spotřební dani a tento výrobek podléhá dani z lihu. Tímto je tedy nutno pohlížet na propolisovou tinkturu jako na alkoholický nápoj na jakýkoli alkoholický nápoj v České republice a v Evropské unii se smí vyrábět pouze na místě, které povolí Celní správa České republiky. Kdo si chce tinkturu vyrobit doma jen tak, porušuje zákony ČR.

Včelí plod (maso)

S čím mám osobní zkušenost, je včelí plod. V srpnu je třeba odstranit za včelstva trubčí plod, protože právě na něm se tou dobou nejvíce rozmnožuje roztoč kleštík včelí, (*varroa destructor*), který naše včelstva velice decimuje. Dělají se takové zkoušky, že se odvíčuje trubčí plod ve fázi fialových očních bodů, vytáhne se z buňky a prohlédne se stav napadení roztoči. Je dobré prohlédnout 200 buněk. Když je plod napadený, tak ho zahodím, ale když plodu nic

není, sním ho. Než jsem si dal do pusy první larvu, chvíli jsem se zdráhal, ale je to něco úžasného a velice lahodného. Medvěd také nejí z úlu med, ale plod. Včelí maso. V úlu ho může být i několik kilo. Med je jenom zákusek, který medvěd sežere s voskem k tomu. Umím si představit včelí maso, jako jednu z potravin budoucnosti.

Včelami ovlivněná voda

Zvláštní věc, se kterou mám také zkušenost, je včelami ovlivněná voda. Vodu ve skleněných lahvích dávám do prázdného nástavku nad včelstvo. Včely ji ovlivňují minimálně 24 hodin, říká se tomu nabzučená voda. Ve skleněných lahvích ji nechávám nad včelstvem do -5 °C, potom lahve vyměňuji za plastové. Včelstvo také topí a proto i při několika stupních pod nulou voda v lahvi nezmrzne. Včelstva vytváří kolem sebe velmi silné biopole. U vody v blízkosti takového biopole dochází ke změně vazebního úhlu mezi atomy vodíku a atomem kyslíku. Tato relativně nepatrná změna způsobí, že pozměněná voda má zajímavé účinky, nekazí se. Při ovlivnění vody v blízkosti úlu se otáčí molekuly vody a působí ve vztahu s aurou člověka.

Vdechování vůně úlu

Včely voní a každé včelstvo voní jinak. V Rusku na Ukrajině a ve Slovinsku mají někteří včelaři včely ve včelině, do kterého mohou vstupovat ze zadu i lidé, kteří pak nad úly leží, a nechávají se ovlivňovat podobně jako voda, nebo mají na obličej masku a přes síto a hadici vdechují úlový vzduch. Slyšel jsem, že to velice pomáhá astmatikům.

Včely samotné

Posledním včelím produktem, který bych chtěl zmínit, jsou samy včely. Sušená těla včel se na Ukrajině prodávají pod názvem pomor. Lidé je konzumují a snižují si tím následky ozáření. Na Ukrajině jde nejspíš o záření jaderné, ale jak by to fungovalo při ozařování po různých lékařských zákrocích, jsem se nedozvěděl nikde.

Včely jsou na naší planetě více než dvacet milionů let, našly se zkamenělé v jantaru a od té doby se až tak moc nezměnily. Jako druh fungují, a přizpůsobují se svému okolí na každém světadíle jinak. My lidé jim bereme jejich produkty, aby nám pomáhaly a co jim dáváme? Přenášíme mezikontinentálně včelí nemoci a parazity, vše kvůli lidskému mamonu. Přejí včelám, aby si udržely své vlastnosti co nejdéle a aby se jim dařilo napravovat to, co jsme jako lidé zničili a ničíme.

Zakladatelem moderní apiterapie byl MUDr. Philipp Terč (1844 – 1917) z Praboriště, ale i o něm literatura a internet mlčí. Pokud by se prosím našel někdo, kdo se věnuje léčení včelími produkty, nejenom tím, že jí chléb s medem a maže si rty balzámem z včelího vosku, ale ve větším rozsahu, a byl by ochoten, se se mnou podělit o zkušenosti, velice rád bych se s ním seznámil. Děkuji.

Dan Stauch
tel.: 604 860 433
stauch@seznam.cz

Přehled akcí ČEPES ve druhém pololetí 2016

VALNÁ HROMADA ČEPES

**Valná hromada ČEPES se uskuteční v sobotu 19. 3. 2016 od 9.00 hod.
v budově ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1.**

Další podrobné informace o programu a organizaci najdete v kapitole „Ze života ČEPES“ na straně 1.

Přednášky, semináře a kurzy

Seminář

Pro praktikující senzibily zaměřený na harmonizování energetického systému člověka příkladem rukou podle metodiky této profesní kvalifikace uskutečníme v sobotu 9. 4. 2016 v době od 9.30 do 15.00 hod. v Domě ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1. Poplatek: pro nečleny ČEPES činí 500,- Kč, pro členy ČEPES činí 150,- Kč (na občerstvení).

Přednášky

Na metodiku profesní kvalifikace „Harmonizování energetického systému člověka. Uskuteční se v Praze v Domě ČSVTS na Novotného Lávce 5, Praha 1, na prodejní výstavě Ezotera v Praze 4, v Klatovech a dále podle zájmu. Cílem je informace veřejnosti o možnostech profesní kvalifikace a získání nových poskytovatelů této služby. Informace o konané akci získáte v kanceláři ČEPES, tel. 221 082 252, na www.cep.es.cz, e-mail: bazant.cep.es@seznam.cz.

Kurzy

Kurz pro začínající proutkaře

Víkendové kurzy pořádá Psychoenergetická společnost v Domě ČSVTS, Novotného lávka 5, Praha 1. Cílem je podle standardu profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kúry“ seznámit adepty s používanými nástroji a ověření vlastních dispozic. Cena kurzu je 450,- Kč.

Kurz pro praktikující proutkaře a zájemce

Víkendové kurzy pořádá Česká psychoenergetická společnost. Zahájení probíhá v Domě ČSVTS, Novotného lávka 5, Praha 1. Po seznámení se standardem profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kúry“ následuje vyhledávání skrytých objektů v terénu. Cena kurzu je 1.000,- Kč.

Informace o kurzech získáte v kanceláři ČEPES (tel: 221 082 252)
na www.cep.es.cz, email: cep.es@cep.es.cz.

Poskytování bioenergetických služeb a zajišťování pulsní magnetoterapie

ČEPES zájemcům poskytuje:

- služby k posílení imunitního systému a regeneračních schopností organismu
- odstraňování všech druhů únavy (včetně stavu „vyhoření“)
- zmiřňování bolestí, svalového a kloubového napětí
- zlepšení hybnosti
- harmonizování fyzických i psychických (mimo duševních nemocí) sil klienta

Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9.00 do 18.00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky (210 082 252, 723 491 987) nebo e-mailem cep.es@cep.es.cz.

Česká psychoenergetická společnost **ČEPES**

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289
e-mail: bazant.cepess@seznam.cz

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a zajišťování pulsní magnetoterapie
- výchova a vzdělávání biopraktiků
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz